

Administrația Română

ORGANUL ASOCIAȚIEI GENERALE A NOTARILOR COMUNALI
DIN ROMÂNIA

Jurisprudență * Administrație * Studii * Informațiuni * Revendicări

Apare lunar
Redactor: Isac E. Isacu, notar

Redacția și Administrația
Timișoara I, Str. 10 Maiu No. 3.

CUPRINSUL:

- „A. R.”: Conducătorii Statului și Administrația.
- A. MOVILA, primpretor: Organizarea administrației și elementul viu.
PETRE ROȘCA, insp. gen. ad-tiv, președ. funcț. ad-tivi din Ardeal:
Noul Cod Administrativ.
- „.”: Constituirea filialei Timiș-Torontal.
- Dr. G. CIUPE: Consilier Com. Local. Rev. Timișoara:
Organizarea și funcționarea aparatului administrativ.
IONEL VLAD, notar: O nouă administrație.
- IOAN POPP, notar: Adunarea generală a notarilor din jud. Severin.
Propunerile Asoc. Generale a Notarilor Comunali.
- Dr. Fr. GRAȚI: Situația juridică a copilului nelegitim.
- L. BÂRLEA: Defectuoșități în jurul noului sistem de urmărirea
și încasarea veniturilor statului.
- AUREL GÂRDU, subnotar: Redactarea contractelor.
I. B., s. notar: Încă o lămurire.
- Jurisprudență, Informațiuni, Comunicările prezidiului, Redacționale.

Biblioteca Universității „1 Decembrie 1918” din CLUJ.
Nr. 76/19.36
EXEMPLAR LEGAL.

„ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ“

Prietenii și colaboratorii noștri.

Incepem publicarea numelor colaboratorilor și prietenilor revistei — în ordine alfabetică.

Pe lângă colegi și șefi direcți, sunt și personalități din afară asociației, cari înțelegând perfect dreptatea cauzei noastre, ne dau prețiosul lor sprijin, pentru înfăptuirea dezideratelor ce avem, în primul rând fiind: ridicarea administrației Statului.

Sunt nume — scumpe nouă — bine cunoscute în știința și practica administrativă.

În sufletele notarilor comunali din întreaga țară arde candela recunoștinței pentru de aceștia și pentru toți oamenii de bine, cari — ca și noi — urmăresc propășirea administrației și fericirea țării:

Aron Romul, notar, președ. jud. Târnava-Mare.
Alberth Augustin, subnotar.
Bunescu Nicolae, dir. de pref., președ. jud. Sibiu.
Barboș Alex., primpretor, președ. jud. Someș.
Băcanu Ioan, notar, președ. jud. Constanța.
Bârlea Leon, notar.
Badiu Nicolae, notar.
Bretan Aurel, notar, președ. jud. Satu Mare.
Colan Gheorghe, primpretor, preș. jud. Trei Scaune.
Constantinescu Șerban-Joseni, notar, vicepreședintele Asoc., președintele jud. Buzău.
Ciupe G. Dr., Consilier la Comitetul Local de Revizuire, Timișoara.
Gheorghe Comșia, notar, președ. jud. Brașov.
Ciorogariu Petre, notar, președ. jud. Caraș.
Cionca Macedon Dr., primpretor, preș. jud. Odorhei.
Comșia Alexandru, președintele Asociației Generale a Notarilor Comunali din România.
Dăscălescu Stelian, notar.
Drăgan V. V. Preșe. As. Secretarilor de plasă.
Friedrich I., notar.
Florian Ioan, not. pens., președ. jud. Alba.
Grați Francisc, doctor în drept.
Grigoriu M. F., notar, președ. jud. Iași.
Gheorghiu Ioan — Bălți. Funcț. adm.

Grigorescu A. I., Consilier la Comit. central de revizuire, București.

Ionescu-Darzeu Virgil, subdir. gen. Min. de Interne.
Isaiu Dimitrie, subnotar.

Ieșan Dimitrie, director gen. Min. de Interne.

Lația Dr. George, medic.

Langulescu C., ziarist, secretar general al Ligii Antirevizioniste.

Lascu Alexandru, notar, președ. jud. Ciuc.

Lighezan Liviu, președ. jud. Timiș-Torontal.

Mesaroșu F., notar.

Movilă I. Alex., primpretor.

Dr. Moldovanu Valer, prof. universitar.

Modolea P. C., Consilier la Comit. central de revizuire, București.

Mărculescu Stelian, notar, președ. jud. Dâmbovița

Negrișeanu, notar, președ. jud. Caliacra.

Negulescu Paul, profesor universitar.

Onișca Teofil, notar, președ. jud. Târnava Mică.

Olariu Nicolae, notar.

Popovici Petru, notar.

Petrescu Cezar, scriitor, ziarist și deputat.

Popescu Alex., notar, președ. jud. Bihor.

Popu M. Dr. preșe. Asoc. pretorilor din România.

Popa Gheorghe, notar, președ. jud. Făgăraș.

Paștiu Ioan, notar președ. jud. Huneoara.

Dr. Popu Ioan, dir. pref., președ. jud. Năsăud.

Pyp Ioan, notar, președ. jud. Severin.

Rășchitor Victor, secretar com.

Roșca Petru, inspector general administrativ.

Rădulescu George, primpretor, președ. funcționarilor ad-tivi.

Rarincescu C., profesor universitar.

Rațiu Alexandru, notar, președ. jud. Arad.

Dr. V. Supuran.

Spătaru I., ref. jud.

Simon S. Traian, primpretor.

Teodorescu Anibal, profesor univ.

Ursu Simion, notar, vicepreșed. asoc.

Vlad Ionel, notar.

Vermeulen I. V., prof. univ.

Administrația Română

Organul Asociației G-rale a Notarilor Comunali din România

APARE LUNAR
REDACTOR: ISAC E. ISACU, NOTAR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
TIMIȘOARA I, STR. 10 MAIU No. 3

Conducătorii Statului și administrația.

În momentul de față anteproiectul legii administrative se găsește în stadiu definitiv urmând să primească asentimentul șefilor de partide pentru ca apoi — transformat în proiect — să fie depus pe birourile corpurilor legiuitoare pentru a deveni literă de lege.

Nu ne îndoim, că toți deținătorii încrederii poporului conduși de imperioasele necesități ale Țării își vor da consimțământul la această operă atât de trebuincioasă în vremurile de astăzi, când toate atențiunile trebuie încordate și îndreptate către refacerea și progresul intern.

Clipa actuală iese din cadrul preocupărilor mărunte, nevoia unei bune și definitive așezări administrative ridicându-se la valoarea unui comandament etic, pe care sunt datori să-l respecte toți iubitorii de Țară.

Ca cel mai iubitor de Țară, ca cel mai în drept să arate nevoile poporului, M. S. Regele afirmă și cere o administrație corespunzătoare spiritului timpului și realităților necontestabile.

Cum simțămintele M. S. Regelui sunt chintesența gândurilor și aspirațiilor poporului SĂU, Suveranul nostru fiind clar văzător al imperativelor reclamate de propășirea Țării SALE, puritatea lor trebuie să ne călăuzească în toată activitatea, ele trebuind să conducă pe oricine își iubește neamul, crede și îi dorește progresul.

Pentru aceasta, este nevoie de un organism conștient rolului de îndreptar al nouilor metode de activitate, în care una dintre condițiile esențiale este desfașurarea unei acțiuni combatante pe tărâmul administrativ.

Elementul de bază îi punem la dispoziție. Notarii comunali pătrunși de însemnătatea grijilor cari frământă pe conducătorii Statului, în frunte cu însuși M. S. Regele, își oferă toată puterea de muncă creatoare și energie constructivă pentru înlăturarea acestor puncte din absolutele cerințe ale unei bune stări interne.

Ceea ce oferim, este un element de care trebuie să se țină seama, el fiind o valoare de care Țara are nevoie, mai eu seamă în aceste momente, când concentrarea tuturor entităților morale este mai mult decât oricând necesară.

Dăm totul neprecupețit, la înălțimea și sublimul acestor gânduri. Nu cerem decât să fim sprijiniți ca demni reprezentanți ai unei noi metode de administrație a progresului și a unificării sufletesti, făcând legământul să traducem în fapte concrete gândurile M. S. Regelui și ale Sfetnicilor SĂI.

„A. R.”



Organizarea administrației și elementul viu.

Problema reorganizării administrației noastre, nu este în funcție atât de tehnică și de metodă, ci mai mult în funcție de elementul viu, care o însuflețește.

Funcționarii serios selecționați și inamovibili, face să nu se observe o cea organizare, și invers; nesiguranță, lipsă de pregătire specială, salariul insuficient și disciplina despotică, sunt defecte mari de organizare, care împiedică dezvoltarea normală a oricărei întreprinderi, cu consecințe grave, când e vorba de o administrație publică.

Nu numai prin legi se schimbă o stare de lucruri. Valoarea unei legi o face mai mult personalul care o aplică.

Fiindcă legile administrative din mai toate statele mari europene, garantează o bună selecțiune și inamovibilitate funcționarilor, ele se aplică decenii de arândul (d. ex: în Anglia legea din 1889, în Franța din 1884 și legea arondismentelor din 1839, în Germania legile provinciale din 1852-1872, în Austria din 1862). Pe când la noi, nesocotindu-se funcționarii, elementul viu, s'au schimbat nu mai puțin decât 31 legi administrative, iar legea administrației locale din 1929, a fost până azi modificată prin 11 legi.

Odată cu această vâltoare legislativă, a început și slăbirea edificiului nostru administrativ, căci prin mai toate aceste legi, s'a arătat o totală neîncredere funcționarilor de carieră competenți și s'a acordat o prea mare sferă de activitate organelor electivă nepregătite, care în loc să creeze ceva, au distrus autoritatea administrativă. S'a nesocotit tocmai elementul creator în administrație — primpretor, notar — sacrificându-i în favoarea unor interese pur egoiste, le-a redus sfera de activitate și le-a creat un regim vitreg, prin nesiguranța locului ce-l ocupă și prin salarii sub minimum de existență. Astfel, energiile puse în valoare, au fost descurajate și ruinate.

Trebue, cu un ceas mai devreme, să realizeze opera de reorganizare administrativă, pe baze cât mai solide și stabile; să i se dea administrației capacitatea, puterea și mijloacele necesare, pentru a-și putea îndeplini marea sa misiune. Statul nostru, fiind în stadiul procesului de consolidare națională, în epoca unei vieți sociale neechilibrată încă, numai principiile solide și stabile pot forma baza noului edificiu administrativ.

Legea nouă administrativă, trebuie să fie întocmită în spiritul vremii, să apere suficient interesele superioare ale statului și să asigure progresul.

Orice prilej trebuie folosit pentru întărirea statului, pentru valorificarea elementului românesc, dându-i-se puțința de a-și valorifica energia și aptitudinile pentru consolidarea țării. Autoritatea administrativă, trebuie apărată în fiecare frază a legii; autoritatea și puterea statului trebuie întărită și apărată în fața cetățenilor și în special a minorităților.

Puterea centrală trebuie să aibă un organism destul de puternic în mijlocul vieții rurale în persoana primpretorului, cu drepturi și atribuțiuni necesare și mai ales, un organ de descentralizare administrativă cât mai apropiat de administrați.

Plasa să formeze organismul puternic de îndrumare administrativă și socială, de educație, de control, de supraveghere a actelor comunale, organ tutelar, apărătorul ordinii și liniștei publice, instanță de judecată a contravențiilor de mică importanță, etc.

Fiind cea mai apropiată de comune, plasa corespunde perfect ideii de utilitate și dreptate socială, regimului ideal de administrație reală „de-a apropia pe administratori de administrați”.

Prin mărirea sferei de activitate a plășei, se înalță autoritatea Statului, se realizează o reală descentralizare administrativă și se asigură progresul pe toate țărmurile.

Toate statele puternice, bogate, cu o cultură superioară și cu regimurile administrative democratice, au ajuns la această stare grație unei bune organizări a administrației rurale, în fruntea căreia stă plasa, de ex: Franța, Germania, Suedia, Norvegia, Cehoslovacia, Belgia, Ungaria, etc.

La noi, s'a făcut destul o experiență, prin voința conducătorilor de-a nimici opera antecesozilor lor, cari au viciat de politicianism viața noastră administrativă și au distrus orice idee de stabilitate; au lovit erunt în organismul nostru de Stat.

Legea nouă de reorganizare administrativă trebuie să remedieze toate defectele, să asigure continuitatea și să cheme în conștientare toate energiile pentru consolidarea țării.

Alexandru I. Movilă
primpretor.

D. Petru Roșca, Președintele Asociației Funcționarilor Administrativi, ne trimite articolul de mai jos, asupra cărui atragem atențiunea colegilor notari. — Adânc cunoscător al problemelor administrative, d. Petru Roșca, aduce prin revista noastră o tericită contribuție la realizarea marilor principii ale unei bune administrații.

NOUL COD ADMINISTRATIV.

I.

Cele 11 modificări ale legii pentru organizarea administrațiunii locale, survenite în mai puțin de 5 ani de aplicare, au creat un haos și au dus fatal la acea diminuare și chiar dispariție a autorității, care cu drept cuvânt a pus pe gânduri toate capetele naționale și a impus categoric elaborarea unui nou cod administrativ.

Asociația Funcționarilor Administrativi din Ardeal la întocmirea proiectului legii pentru organizarea administrației locale cu enorme eforturi și cu cheltuieli de sutemii de lei, a publicat și a prezentat tuturor celor competenți un proiect propriu, — cum de altcum făcuse și în anul 1925, — care proiect era însoțit și de un prețios material documentar, cu juste aprecieri izvorite din practica zilnică și din cunoștințele speciale profesionale.

Proiectul nostru primit cu aprecieri elogioase și cu asigurări ispititoare, — în ultima analiză a ajuns la coș, și marii profeți ai politicianismului au alcătuit noua lege după considerentele proprii. Rezultatul s'a vădit în curând. Modificările repezi și continue: — în primul an de aplicare s'au făcut 4 modificări, — au demonstrat inaplicabilitatea acestei legii și au desorientat complect organele chemate să o aplice.

Poate chiar stăruința și jertfa noastră de odinioară, plină de entuziasm și idealism, ne-a pus din nou în situația de a nu avea nici azi măcar un reprezentant în comisiunea pregătitoare a noului cod administrativ, deși am avut asigurări repetate, și suntem cea mai veche asociație constituită legal, care dela întemeierea ei a luptat mai mult pentru instaurarea unei administrații în spiritul timpului, pentru ridicarea și păstrarea prestigiului acesteia, decât pentru apărarea intereselor profesionale ale membrilor ei.

Sub comandamentul categoric al cerințelor vremii și cel al intereselor superioare de stat, guver-

nul actual și-a înscris în program și — după expunerea principială a domnului Ministru de Interne I. Incuț, — a procedat la întocmirea noului cod administrativ, instituind o comisiune pregătitoare ale cărei lucrări sunt în curs.

La sfârșitul expunerii dl ministru a accentuat, că nici decum nu consideră principiile expuse ca înmuabile și nu ambiționează paternitatea proiectului, — dorește însă, ca noul proiect să fie folositor, și să dea acel prestigiu și acea stabilitate și amploare administrației, care a devenit în timpul din urmă suprema problemă și necesitate de stat. Comisiunea deci a primit depline și nelimitate puteri întru realizarea acestui deziderat.

De sigur punctul de mănecare și axa de orientare pentru comisiune nu putea fi altceva, decât legea pentru modificarea administrativă din anul 1925, elaborată și votată sub auspiciile prodigioase ale marelui bărbat de stat, care a fost Ionel I. C. Brătianu.

Această lege cu principii clare și luminoase, cu concepții de mare anvergură, cu linii simple și hotărâte, străbătută în toate fibrele ei de un patriotism și iubire de neam neîntrecute, — cerea numai modificări, evidențiate în cursul aplicării ei de patru ani, și recunoscute ca necesare, pentru a-și putea da rezultatele cât mai ample.

Intre altele ne dăduse realizarea marelui principiu al statificării administrației dela subprefectul județului și până la notar, creind astfel o ierarhie de străjeri ai ordinii și apărători ai intereselor și autorității puterii centrale, — fără de cari în situația actuală a statului și necesității noastre, bântuită de atâtea fluctuații, — o consolidare nici nu se poate imagina.

Fostele regimuri ungurești, cari se complăceau în închipuita lor superioritate administrativă, au luptat peste 50 ani pentru realizarea acestui uprem deziderat al lor, pe care energia și procedarea

lui Ionel I. C. Brătianu l-a înfăptuit în țara întregită, aproape numai cu o trăsătură de condei.

Nu vom uita nici odată clipele maiestose ale unei audiențe hotărâtoare asupra cadrelor și principiilor acestei legi, cu judecata obiectivă și clară, și motivările luminoase ale dispărutului.

Durere aplicarea practică a rămas mult în urma așteptărilor legitime. Regulamentul de executare nici după aplicare de patru ani n-a mai apărut.

Pentru rutinarii cu prea puțină pregătire profesională, fără independență de gândire, lipsiți de îndrăzneala inițiativei și acțiunii și — mai ales — de conștiința răspunderii funcțiunii și cea a serviciului, — era o problemă inabordabilă întocmirea aceluși regulament.

Din cele expuse referitor la simplitatea principiilor și la concepția clară și adevărată a administrației, ale cărei caracteristice principale trebuie să fie: siguranța în acțiune, promptitudinea, celeritatea și expeditivitatea, — derivă ceea ce noi ținem să accentuăm înainte de toate, că anume: **organe justițiare speciale în organizarea administrativă nu pot avea loc.**

Intercalarea lor la timpul său nu a răspuns nici decum unor necesități reale ale administrației, ci intereselor de club ale politicianilor pentru strecurarea și plasarea partizanilor.

De aceea legea unificării administrative din 1925, nici nu cunoaște atari organe, rămânând consecventă și strict credincioasă principiului fixat categoric și precis în art. 107 din Constituție, conform căruia:

„Autorități speciale de orice fel, cu atribuțiuni de contencios administrativ, nu se pot înființa”.

„Contenciosul administrativ este în cadrele puterii judecătorești, potrivit legii speciale”.

Dar și sub raționament practic, aceste organe greoaie cu fanatismul lor rece, s-au dovedit numai piedeci permanente în calea unei administrațiuni bune și rapide, iar despre isprăvile lor în chestiuni, cari se potriveau caracterului lor corporativ, cum era de exemplu aprobarea conturilor de gestiune, — se va putea convinge oricine, răscolind arhivele lor și examinând, câte conturi de gestiune erau ne aprobate în ziua, când li-s'au luat aceste atribuțiuni.

La aceleași concluziuni vom ajunge și dacă considerăm, cât de costisitoare erau aceste instanțe administrative.

În consecință: comitetul central și comitetele locale de revizuire, în actuala lor alcătuire sunt a se desființa fără întârziere, urmând a se reînființa consiliul superior administrativ preconizat de legea din anul 1925.

A doua chestiune importantă, care de obicei scapă privitorului superficial, este cea a înțelegerii și interpretării noțiunii administrației

Sub unele influențe nefaste, la noi, în ultimul timp s'a pierdut și întunecat cu totul concepția română strămoșască asupra rostului și rolului adevărat al administrației ca **putere diriguitoare și dispunătoare, în menținerea bunei ordine și a conducerii vieții de stat**, și s'a înlocuit cu ideea nenorocită și degradentă a **gospodăriei locale, strecurată în conștiința publică dela zemstvele rusești.**

Urmarea acestei concepții nenorocite, strecurată în legiuirea din anul 1929, mai ales sub influența dlui C. Stere, a fost o deraiare și derutare a autorităților administrative dela rostul lor adevărat, pentru că cine va putea susține, că prăsierea duzilor sau selecționarea taurilor și alte asemenea probleme trebuie să preocupe administrațiile locale în primul rând.

Noua lege, înainte de toate trebuie să reaseze administrația în vechiul ei rost și să restabilească principiul călcat în picioare al autorității și stabilității.

Să se înțeleagă în fine, că rostul unei bune și conștiente administrațiuni, nu este numai executarea unui buget.

A treia problemă, nu mai puțin importantă, este cea a atribuțiunilor și a răspunderii efective a funcționarilor administrativi.

Di profesor Paul Negulescu în discuțiile comisiunii pregătitoare încă a accentuat deosebit, importanța covârșitoare a organizării serviciilor din minister, județe și comune, care trebuie să capete toată atenția. Dsa a cerut insistent, ca să se stabilească prin lege atribuțiunile, creându-se responsabilitatea directă a funcționarului.

Tot pentru ceea ce luptăm noi fără întrerupere de 12 ani, și ceea ce în alte state este o realitate cu un trecut de peste o sută de ani.

(Va urma.)

Dr. Petru Roșca.

Anunț. Ministerul de Interne cu deciziunea sa Nr. 14988 A. din 22 Decembrie 1934 a anulat examenul de capacitate, ținut la 19 Decembrie 1934 la școala de notari din Arad. În consecință elevii școalelor de notari din Lugoj și Făgăraș urmează a se prezenta pentru a fi examinați la școalele lor. În Lugoj examenul se va ține la 22 Ianuarie a. c.

Revista Administrația Română este singurul organ oficial al notarilor din întreaga țară.

Constituirea filialei Timiș-Torontal.

Inscrierea în „Liga Antirevizionistă Română”. — Constituirea filialei „Asociației notarilor comunali din România”.

În sala festivă a prefecturii a avut loc a 15-a adunare generală a Reuniunii notarilor comunali, cercuali și a funcționarilor comunali din jud. Timiș-Torontal. Au luat parte peste 150 membri.

Salutând pe cei prezenți d. N. Olariu, președinte, declară adunarea deschisă și propune ca verificatori ai procesului-verbal pe d-nii Tiberiu Munteanu și Iosif Albu. În continuare, președintele aduce mulțumiri reprezentanților presei, după care întreaga asistență păstrează un moment de reculegere pentru pomenirea memoriei marilor dispăruți ai neamului și țărilor aliate I. G. Duca, Regele Alexandru al Iugoslaviei, fostul ministru de externe al Franței și cetățean de onoare al României, Louis Barthou, fostul președinte al Republicii franceze Raymond Poincaré, cum și notarul coleg Ion Cimponeanu din Opațița.

În același timp președintele a propus și adunarea a aprobat să se expedieze câte o telegramă M. S. Regelui și d-lor Ion Inculeț, ministru de interne și D. Iuca, subsecretar de stat.

Raportul despre activitatea reuniunii.

D. N. Olariu, președinte, face o amănunțită dare de seamă asupra activității desfășurată în cursul anului expirat. În această direcție d-sa a arătat că din partea Reuniunii s'a înaintat forurilor respective un memoriu cu dezideratele notarilor în legătură cu noul proiect pentru modificarea ad-ției locale; s'a luat apoi atitudine față de acțiunea întreprinsă de barourile avocaților din Arad și Timișoara în privința așa ziselor lucrări, cari pretind să fie luate și trecute lor pe motivul că nu pot fi efectuate de notari deoarece sunt funcționari publici. În urma contactului luat cu Reuniunea notarilor din Cluj și diferiți parlamentari și specialiști, președintele constată că această acțiune nu este pentru notari nici-o primejdie deoarece nu e acceptată de celelalte barouri din țară și deci e răzleață.

Cu privire la diferența de salar a notarilor rămasă neachitată pe anii 1926—29 și 1932—33 raportul arată că chestiunea se află în prezent la fialta Curte de casație, sub formă de proces intentat Statului de mai mulți colegi, și care este finanțată de

„Asociația g-lă a notarilor comunali din România”.

Mai departe, d. Olariu vorbește de programul de muncă, face apel în privința modului de încasare abonamentelor revistei „Adm. Română” și amintește de memoriul depus d-lor prim-ministru Tătărescu și subsecretar de stat Iuca cu privire la doleanțele notarilor și care a fost soluționat în sensul că în comisiunea pentru elaborarea noului proiect de lege al ad-ției locale a fost numit și un delegat al Reuniunii.

Înceindu-se aici raportul de activitate, adunarea l-a aprobat fără discuțiuni.

Un fericit început în gospodăria comunelor rurale.

Înainte de a se trece la următorul punct din ordinea de zi și-a făcut apariția în sală d. dr. Dimitrie Nistor, prefecul județului, însoțit de d. dr. Țăranu, secretarul g-ral al prefecturii, cari au fost ovaționați de adunare și salutați prin câteva cuvinte de președintele Reuniunii.

Răspunzând acestei manifestații d. prefect Nistor a mulțumit călduros pentru cuvintele de apreciere și și-a exprimat satisfacția de a se afla față în față cu cei mai prețioși colaboratori ai d-sale.

„Punctul meu de vedere — continuă d-sa, — asupra rolului dvs. l-am spus dela venirea mea în capul acestui județ și el este că o bună administrație fără concursul dvs. nu ne poate duce la o gospodărie model a satelor noastre.

Constat cu bucurie că nu m'am înșelat și corpul dvs. al notarilor, atât de disciplinat și înzestrat cu cunoștințele profesionale, dovedește că poate răspunde tuturor cerințelor, fapt care m'a obligat și pe mine de a vă apăra stabilitatea în funcțiuni.

De aceea fac un călduros apel la dvs. să vă îndepliniți și pe viitor misiunea atât de importantă ce aveți de a contribui la culturalizarea satelor și promovarea intereselor românești printr'o muncă dezinteresată cu vederi largi și nu prin forme anchilozate de biurou.

Alte chestiuni profesionale.

Reîntrându-se în ordinea de zi, s'a adus în discuție crearea unui fond care să servească la clădirea unei case a notarilor la Timișoara, în care scop Reuniunea a prevăzut în viitorul buget 500 mii lei.

iar misiunea că, începând cu anul viitor, va preveni în buget, timp de mai mulți ani, o sumă oarecare.

În timpul acestor discuțiuni a apărut în sală și d. dr. G. Ciupe, fost director al școlii de notari din Lugoj și actualmente consilier la comitetul local de revizuire, care a fost salutat și ovaționat de adunare.

Inscrierea notarilor în „Liga Antirevizionista Română.

Trecându-se la următorul punct din ordinea de zi, d. Olariu adresează celor prezenți următorul apel patriotic:

„Noi cu toții am participat ieri la frumoasa manifestație națională, organizată de „Liga Antirevizionista română” și cred că de multă vreme n'am văzut o așa mare și impunătoare adunare. De aceea, noi cari avem legătură cu poporul dela sate, ce formează 80 la sută din populația țării, trebuie să înscriem cât mai mulți membri și să propagăm această idee în toate nucleele dela sate. Aduce la cunoștință apoi că în acest scop toți membrii Reuniunii s'au înscris în „L. A. R.” și au semnat și legiutul legământ, fapt care adunarea l'a primit cu urale și a expedit următoarea telegramă:

D-lui Stelian Popescu.

Președintele „Ligii Antirevizioniste Române”.

București
„Notarii comunali din jud. Timiș-Torontal, întruniți în adunare generală în municipiul Timișoara, ca devotați străjeri ai graniței de vest a țării, membri înscriși în „Liga Antirevizionista română”, vă asi-

gură că vor urma cu sfințenie acțiunea contra revizionismului.

Președinte (ss) N. Olariu”.

Aprobarea contului de gestiune și a bugetului.

În continuare, s'a trecut la punctele 5 și 6 din ordinea de zi, dându-se cuvântul d-lui Ania, casier, care a arătat cu cifre contul de gestiune pe anul 1933 și 1934 și bugetul pe 1934—35. Ambele au fost aprobate fără discuțiuni de adunare.

Comitetul noii filiale.

Cu acestea vechea conducere și-a depus mandatul, iar adunarea a ales din sânul ei un președinte de vârstă în persoana d-lui dr. Valer Pop, cum și o comisie de candidare pentru alegerea celor 11 membri, 3 cenzori și 3 supleanți cari să formeze noul comitet de conducere al filialei Timiș-Torontal a „Asociației notarilor comunali din România”.

După câteva minute, comisia a proclamat aleși pe următorii d-nii Remus Ania, Atanaste Crăciun, N. Olariu, I. Mesaroș, dr. V. Pop, A. Gligor, Isac Isacu, I. Puta, V. Giurgiu, Sabin Opreș și Al. Lighezan ca membri în comitet, iar d-nii E. Moldovan, D. Rusu și I. Gvalibog, cenzori și N. Savii, Silviu Rasa și I. Ivanovici, supleanți.

Din sânul comitetului au fost aleși apoi prin vot d-nii Al. Lighezan din Ciacova ca președinte, V. Giurgiu, vice-președinte, I. Mesaroș, secretar și Remus Ania, casier.

După proclamarea biroului a avut loc o masă comună la restaurantul Mednianski, unde au vorbit fostul președinte d. Olariu, noul președinte d. Lighezan și din partea presei d. Șerbescu.

Organizarea și funcționarea aparatului administrativ.

de Dr. Gheorghe Ciupe.

I.

În articolul apărut la 15 Decembrie am spus, că voi continua să arăt, cum văd eu rezolvirea problemei administrative. Îmi propun să mă ocup conștient de: organizarea și funcționarea aparatului administrativ, pregătirea funcționarilor administrativi și situațiunea actuală a subnotarilor. Deși am văzut și citit unele idei, lansate în chestiunea, ce mă preocupă voi căuta să-mi spun părerea fără a polemiza cu alte opinii.

Dintre unitățile administrative: Statul, județul și comuna, mă voi ocupa de cele 2 din urmă, în ordinea în care ele se formează.

Comuna. Comunele se vor împărți în rurale, urbane și Municipii. Recunoașterea cătunelor și satelor

ca organizațiuni administrative n-a dat roade practice, dimpotrivă a fost în dauna unității administrației mai ales, că în ținuturile alipite noțiunea satului s'a confundat cu comuna politică. Acest neajuns a fost înlăturat prin modificarea L. O. A. L.

În fruntea comunelor rurale se va găsi un consiliu, ca organ deliberativ, prezidat de primarul, ales de consiliu din sânul său. Consilierii vor fi aleși și de drept. În ședințele consiliului va lua parte în mod obligator cu vot facultativ notarul.

Consiliul va funcționa în permanență. Consilierii aleși vor avea mandat limitat, însă pe un timp mai îndelungat, în așa fel, ca la interval de . . . să se schimbe 1/3 parte de consilieri, iar consilierii de drept vor păstra însărcinarea lor atâta vreme, cât

dețin funcțiunea în virtutea căreia au câștigat calitatea de consilieri.

Mandatul de consilier se va pierde pe căi normale: moarte, demisie motivată și revocare. Locurile devenite vacante se vor complecta prin cooptarea supleanților sau prin alegeri suplimentare, cari se vor ține când 1/3 parte din consilieri și-au pierdut mandatul. Revocarea consilierilor o concep, ca sancțiune pentru abateri dela datorie, această măsură nu se va putea aplica consiliului. În articolul precedent am arătat, că dizolvarea consiliilor comunale și județene este o măsură nedemocratică și în tot cazul păgubitoare prestigiului administrației.

Tot ce interesează, comuna este de atribuțiunea consiliului. Primarul va executa hotărârile consiliului, stând sub privegherea primpretorului, care-i va putea aplica pentru neglijență și pedepse disciplinare: mustrarea și amendă până la suma corespunzătoare salariului pe 15 zile. Deciziunile disciplinare date se vor putea apela la subprefectul județului, a cărui hotărâre va fi definitivă.

Sunt convins, că această idee cu greu va pătrunde și se va accepta foarte anevoie, deoarece se crede, că ea este antidemocratică, dar mai ales pentru-că în Vechiul Regat situațiunea de primar a fost și este considerată de demnitate deosebit de importantă, care nu poate fi subordonată, decât doar sub raport politic. În ținuturile alipite postul de primar a fost considerat ca o însărcinare, dată de obștea comunei cu obligația de a sta la datorie în serviciul intereselor comunei și ale locuitorilor bucurându-se asemenea de onoare cuvenită. Pentru nesatisfacerea datoriei primarul putea fi tras la răspundere. Aici fără nici o greutate se poate reintroduce sistemul amenziilor disciplinare. Dacă se va căuta pretutindeni și în toată țara, să se pună în fruntea comunelor cei mai harnici gospodari fără privire, că sunt sau nu înscrși în vre-un partid politic și în deosebi în cel dela cârmă, măsura disciplinară aplicată primarului neglijent va fi pilduitoare pentru ceilalți și va rodi în folosul comunelor.

Comunele rurale vor avea câte un notar, care va conduce oficiul notarial. Comunele mai mici se vor asocia formând notariat cercual. Cheltuielile comune ale notariatului se vor suporta de comune în proporția, ce se va stabili de către delegația consiliului jud. după ascultarea consiliilor respective. Se va reglementa în mod precis și detaliat asocierea în notariate a comunelor și ieșirea lor, precum și numirea funcționarilor notariatului. Comunele au autonomie, ceea ce nu le împiedecă să între într-o subordonare voită în notariat, dar nu pot fi ținute în această obligație fără voia lor, poate numai în cazul că comunele rămase n'ar fi în stare să susțină notariatul și n'ar fi

posibilă atașarea lor în altă parte. Primpretorul, ca organ de control și delegația Consiliului jud. ca instanță de tutelă vor aprecia și primul va sesiza, iar delegația va hotărî soarta acestor asocieri. Legea actuală nu reglementează decât atât, că prevede formarea circumscripțiilor notariale, deci nu este de mirat, că odată formate circumscripțiile și confirmate prin Regulamente comunale nu se găsește calea unor schimbări atât în compunerea circumscripțiilor, cât și în modificarea cotei de contribuțiuni. Lipsind această procedură nu s'a putut statornici o unitate de vederi nici în ceea ce privește numirea, licențierea, disciplinarea etc. a funcționarilor notariatelor. Sunt notariate compuse din câte 7-8 comune. Cum vor numi aceasta un impiegat? Aci poate mai merge. Numirile se fac conform cu avizul comisiei de propuneri pentru numiri și înaintări dela județ, deci hotărârile de numiri date împotriva avizului vor fi anulate ca contrarii legii. Dar instanța jurisdicțională de astăzi se poate substitui? Nu. Deci după hotărârile anulate vor rămânea în notariat comune, cari au făcut și altele cari n-au făcut numirea impiegatului comun, mai ales că autoritatea, care este în drept a numi, după ce a publicat concurs, a primit cererile; a luat și avizul comisiei de numiri, poate declara, că nu numește pe nimein. Care va fi situațiunea petiționarului? Ce se va întâmpla la licențierea sau la disciplinarea acestor funcționari? Cu greu se va obține consensul tuturor comunelor în chestiuni personale, cari se conduc după interese individuale, familiare, sociale și politice. Mi se pare că un astfel de funcționar, dacă a ajuns să fie numit se va bucura de mai înfașibilă inamovibilitate, decât cei definitivi. Prin această exemplificare doresc să subliniez necesitatea, ca noua lege să acorde mai multă atenție organizării notariatelor nemulțumindu-se cu o stereotipă: comunele ... pot forma

Notariatul va fi condus de un notar, ajutat de 1 sau mai mulți subnotari și funcționari necesari. Pregătirea, numirea și salarizarea acestora va forma subiectul unui alt articol.

Notarul va fi îndrumătorul în drept al notariatului, sufletul administrației și organul executiv al ei. Obligator va lua parte la Consiliu luând parte la discuțiuni și formulând propuneri. Toate actele, ce ies dela comună și notariat vor purta semnătura lui. Va fi funcționar de Stat, numit de prefectul județului, ofițer de poliție judiciară etc. Uniunea notarilor a avut grijă să arate în amănunte atribuțiunile notarului, mă voiu ocupa numai de desideratul ca el să fie ofițer de stare civilă. Administrația noastră până azi a fost un câmp de experiență. Socotesc, că legiuitorul nostru s'a convins din 1925 până astăzi că formula cu primarii ofițeri de stare civilă a dat gres. Când

s'a discutat proiectul legii pentru modificarea adm. din 1925, reuniunile notarilor din Ardeal și Banat, precum și parlamentarii din acestea ținuturi, au cerut să se atribue notarilor calitatea de ofițeri ai stării civile. Am asistat la discuția din senat a proiectului de lege și mi aduc aminte, că un orator a combătut propunerea astfel: Dlor, aici este vorba de două tradiții: una românească și alta maghiară. Dați mi voie, ca din acestea două să aleg pe cea românească. Mi se pare, că acesta a fost chiar argumentul, care a preponderat. Atunci ca și astăzi cred, că teza s'a pus greșit. Starea civilă este de ordin public, nu are și nu poate avea, nici caracter particular și nici local, deci actele ei trebuiesc purtate de Stat prin organele sale. Dar aceste acte au o importanță covârșitoare atât pentru viața socială a cetățenilor, cât și pentru cea particulară. Rezultă logic, că ele trebuie să fie purtate ca fond și formă ireproșabil. Pecetluirea căsătoriei o face autoritatea Statului. Toți cei, cari au văzut, dar mai mult, cari au făcut administrație au înțeles, că cel puțin atâta vreme cât din nefericire mai sunt primari, cari își scriu cu greu numele și nu pot în găima o propoziție la locul ei; săvârșirea și încheierea actelor de stare civilă trebuie încredințată unui intelectual, care poate și este indrituit a reprezenta cu demnitate Statul român și acesta este notarul

Actele juridice ale comunelor rurale vor fi de 2 feluri: unele cari reclamă aprobarea autorității tutelare pentru a fi perfectuate și cele cari n-au nevoie de aprobare. Toate actele juridice se vor putea ataca la delegația consiliului județean care va fi și organ de tutelă, de către cei interesați și de către primpretor, ca organ de control.

O cerință cardinală a administrației este să fie unitară, asupra cărei împrejurări am insistat și'n articolul „In preajma legii Adm.” Delegația Consiliului județean, prezidată de un funcționar de carieră, subprefectul, și compusă din aleșii consiliului va ști să împună principii și puncte de vedere fixe în administrația tuturor comunelor din județ. Cred că primpretorul este prea aproape de administrație comunelor sale, de funcționarii în subordine, pentru a fi ferit cu desăvârșire de ori ce precupare. Dar el este organul ierarhic și de sesizare a autorității de anulare și reformare asupra actelor comunelor, deci nu este bine a se împreuna în aceiași persoană două roluri: de control și de tutelă. Primpretorii vor fi și prea ocupați cu alte lucrări pentru a se putea ocupa și de cenzurarea actelor tutelate, cari reclamă totdeauna un studiu mai amănunțit mai ales, că în organizarea actuală nu au funcționari, nici suficienți, nici potriviți pentru a-i ajuta, iar o majorare a cheltuelilor de sigur nu se va admite,

Deciziunile delegației Consiliului județean privi-

toare la comunele rurale se vor putea apela de către cei interesați, ca și de consiliile respective la Consiliul regional administrativ, a cărui deciziuni vor fi definitive și executorii.

Intre comunele urbane nu se va face distincțiunea de reședință și nereședință neavând nici impertanță, nici utilitate practică. In aceste comune numărul coșilierilor va fi mai mare, iar consiliul va avea delegație, care-i va ținea locul între sesiuni având chiar și atribuțiuni proprii. Tutela asupra comunelor urbane se va exercita de către Consiliul administrativ regional, iar controlul ierarhic de către prefectul județului. Actele juridice se vor putea ataca de cei interesați și de către Prefectul județului la Consiliul regional administrativ ale cărui hotărâri se vor putea apela de către cei interesați și de organele, cari li-au adus la Consiliul superior administrativ.

Municipiile vor avea un organism mai amplu, corespunzător nevoilor: cu Consiliu, delegație, primar, ajutori de primar și funcționari necesari. Tutela asupra Municipiilor va avea-o Consiliul regional administrativ, iar controlul Prefectul județului și Ministerul de Interne deopotrivă. Actele juridice ale Municipiilor se vor putea ataca, ca și cele ale comunelor urbane.

Primarii orașelor și ai Municipiilor vor fi numiți de către Ministerul de Interne dintre 3 candidați, desemnați prin votul consiliilor respective. Ei vor fi numiți cu preferință dintre oamenii cu experiență administrativă, la nici un caz însă desemnarea nu se va restrânge la membrii consiliilor. Ei vor fi numiți pe un termen de cel puțin 12 ani.

Această măsură o reclamă continuitatea necesară în administrația orașelor și interesele naționale, cari trebuie se prezidieze la așezarea unor oameni potriviți în fruntea gospodăriilor orașenești. Situațiunea, ce se va crea eu o socotesc drept trecere la despoliticianizarea desăvârșită a postului de primar.

Mă voiu opri la dreptul de control al Prefectului asupra Municipiilor deoarece el ar constitui o inovație față de starea actuală. Prefectul de județ este reprezentantul întregului guvern, sub controlul căruia trebuie să stea toate administrațiile publice, de sub care nu poate scăpa nici o administrație proprie zisă, cum este cea a Municipiilor. Municipiile sunt puse din punct de vedere administrativ pe picior de egalitate cu județele, deci nu pot avea nici o preferință. In toată organizarea administrativă a Țării organele administrațiilor locale se impletesc cu cele ale Statului, cari se suprapun pentru a veghea la siguranța Statului și la ordinea publică, deci acest control se impune și pentru Municipii, mai ales pentru motive naționale. Dar este cel puțin nelogic ca prefectul de județ, care sintetizează plenitudinea

puterii de Stat tocmai în reședința oficiului său să nu aibă cuvânt în supravegherea și îndrumarea administrațiunei. Prefectul reprezintă în permanență guvernul, deci nu trebuie să aibă nevoie de delegație specială pentru a proceda față de Municipiu, iar intervenția Ministerului peste capul lui îi scade prestigiul, ce asemenea este dăunător. Prefectul trebuie să știe totul în județul său, să fie autoritatea concetrică, la care cu încredere, dar și cu perspectivă de remediere să se poată adresa locuitorii întregului județ în neajunsurile, ce întâmpină în viața de toate zilele.

II.

Județul este unitatea administrativă, formată din mai multe comune. El va avea Consiliu și delegație. Tot, ce am spus privitor la compunerea consiliului și delegației la orașe, la modul de funcționarea lor, la pierderea mandatului Consilierilor se va referi și la județ, Consiliul va fi prezidat de Prefectul județului, iar delegația de subprefect. Atribuțiunile Consiliului jud. sunt diferite și îmbrățișează lucrări din toate domniile vieții publice, rezolvirea cărora constituie executarea unui program, care la rândul său se va încadra în programul de guvernământ al țării. Este nevoie ca între județ și Stat să existe o legătură permanentă, un sprijin reciproc și o colaborare statornică. Această legătură o poate face numai prefectul județului, omul de încredere al guvernului. Consiliile jud. având ființă permanentă, fie că conduse de interese politice ar pironi în scaunul prezidial persoane neagreiate și ostile guvernului, care la rândul său ar lipsi județul de sprijinul său necesar, fie că prin prea dese schimbări la preșidenție s-ar altera stabilitatea și continuitatea necesară a administrației județului. Consiliul jud. între alte atribuțiuni întocmește regulamente cu diferite scopuri. Dispozițiunile acestora nu pot fi în contradicție cu legile și interesele Statului și nu pot contraveni ordinii publice și siguranței Statului. Prefectul, care este păzitorul acestora, va ști să ferească Consiliul de conflicte dăunătoare Statului și județului deopotrivă.

Prefectul, om politic, va fi numit de Ministrul de Interne, el va trebui să fie absolventul unei facultăți. El va fi superiorul tuturor serviciilor din județ, pe cari le supraveghează și le controlează putând lua dispozițiuni de suspendarea lucrărilor pe termen fix sau până va decide Ministerul respectiv. Pentru a-și putea îndeplini acest drept fiecare șef de serviciu, ca: subprefectul, administratorul fin., primul-procuror, comandantul legiunii de jandarmi, șefii polițiilor, revizorul școlar consilierul agricol, șeful of. poșt. din județ, vor face rapoarte lunare rezumative asupra lucrărilor în curs și a evenimen-

telor mai importante. Prefectul va fi șeful poliției din județ, autoritatea superioară pentru siguranța Statului și odinea publică. Investit prefectul cu astfel de atribuțiuni devine inutilă înființarea ținuturilor cu rezidenți guvernali, ori instituirea unui alt organ de execuțiune pe regiuni.

Consiliul va fi înlocuit între sesiuni de o delegație, care va fi prezidată de subprefect, având și atribuțiuni proprii. Rostul delegației va fi să facă gospodăria județului, să execute hotărârile Consiliului, să întocmească și să pună în aplicare bugetul județului, să exercite tutela asupra comunelor din județ, vorbind în termeni obicinuiți delegația va face administrație pură: Ea va trebui să depună o muncă asiduă, constantă, perseverantă, în timbrul legalității și sub o răspundere severă disciplinară și eventual penală. Cred că acest timbru îl va putea păstra delegația având în frunte un funcționar de carieră, care se va numi subprefect. El va trebui să fie licențiat sau doctor în drept și se va recruta dintre funcționarii administrativi cu gradul de cel puțin șef de serviciu cel puțin 5 ani, după ce a parcurs gradele statutare. Se va numi de către Ministrul de Interne după avizul comisiei de propuneri din Minister. Subprefectul va fi șeful administrației județene și ca atare întocmește proiectul de buget al județului, pe care după aprobare pe a sa răspundere îl execută. Va fi șef ierarhic funcționarilor comunali și județeni, cărora - le aplică pedepsele disciplinare din art. 92 pct. 1 și 2 cu drept de apel la Prefectul județului. Atribuțiunile, ce i se vor da, vor rămânea în cadrul strict zis administrativ. Asupra lucrărilor efectuate și asupra evenimentelor mai însemnate din viața adm. a județului va face lunar raport Prefectului, care va putea face observațiuni.

Sub ordinele directe ale lui vor sta toți șefii de servicii, cari fac administrație: serv. adm. financiar., economic-, tehnic-, sanitar, sanitar veterinar și școlar. Îndeosebi se vor organiza serv. sanitar, sanitar-veterinar și școlar în așa fel, că lucrarea lor să fie încadrată în administrația jud. prin ce se va ajunge la concentrarea lucrărilor și la unitate de lucrare. Această organizare nu va însemna scoaterea șefilor serviciilor de specialitate de sub controlul tehnic al organelor de specialitate, ci concentrarea într-o mână a puterii de dispunere în tot ceea ce privește viața județului. Mi se pare, că organizarea actuală a atâtor servicii independente contribuie numai la desorientarea publicului și la imposibilitatea unui control al funcționarilor tocmai de către organele administrative, cari răspund mai mult pentru orădinea și buna rânduială din județ,

Voiu invoca un exemplu. Legea pune comunele obligația de a se îngriji de susținerea școlii

primare stabilind o cotă de 14% asupra veniturilor ordinare ale comunelor, din care să se acopere cheltuielile ei. Cota aceasta în cele mai multe cazuri nu ajunge. Dar cheltuielile școlii să fixeze prin bugetul școlar de către Comitetul școlar județean, a cărui referent este revizorul școlar. Aceste bugete nu țin scama de cota de 14%. Cheltuielile se stabilesc de multe ori și nerațional numai pentru a ajunge la exhaurierea cotei. Bugetele comunale nu pot suporta cerințele bugetelor școlare, pe care le reduc chiar în mod eventual arbitrar. Ar trebui deci puse aceste lucrări în concordanță întocmindu-se aceste bugete sub aceeași autoritate și de aceleași organe. Cred că comitetele școlare județene n-au nici o utilitate practică. Delegația Cons. Jud., în care ca șef de serviciu va fi chemat și revizorul școlar, când se vor discuta chestiuni de școală, va fi în măsură a stabili cheltuielile școlare raportându-le la veniturile comunelor. Prin înglobarea acestor lucrări adm. ale revizoratelor în serviciul financiar jud. se va desărcina mult revizorul școlar pentru a fi la adevăratul lui rol de a inspecta și controla instrucția și educația școlară stând din acest punct de vedere sub controlul Ministerului Instr. cu organele sale.

Județul se va împărți în mai multe circumscripțiuni de control, numite plăși. În capul plasei va sta un primpretor, ajutat de pretor și funcționari necesari. Primpretorul, ca și pretorii vor fi licențiați în drept. Primpretorii se vor recruta dintre pretori, notari și alți funcționari cu gradul de șef de birou. Primpretorul va fi esponentul Prefectului în plasă stând din punct de vedere ierarhic și administrativ și sub ordinele subprefectului. El este ierarhic funcționarilor de plasă și celor comunali. Sub ordinele lui vor fi puși: medicul, medicul-veterinar, subrevizorul, picherul. Raportul de serviciu al acestora către primpretor va fi același ca și a șefilor de serviciu dela județ către subprefect. Primpretorul înainte de toate va fi organ de control și de sesizare pentru nulitatea și anulabilitatea actelor încheiate la comune, va avea însă și atribuțiuni proprii, ca aplicarea măsurilor disciplinare, judecarea convențiilor, prezidarea consiliilor comunale la constituire, ofițer de poliție judiciară etc. Asupra activității lunare primpretorul va da raport lunar subprefectului.

Prefecții în județ, ca și primpretorii în plasă vor putea convoca șefii diferitelor servicii și autorități, precum și alți intelectuali din raza competenței lor pentru a se consfătui asupra lucrărilor de făcut și asupra modalităților de înlăturarea lor în folosul populației. Aceste consfățuriri vor fi prevăzute ca facultative, fără a se pune vre-o restric-

țiune lăsându-se deplină libertate celor în drept în a face convocarea, deoarece necesitatea lor depinde de împrejurări și de zelul prefecților și al primpretorilor.

Ar urma să mă ocup și de instanțele de tutelă și de anulare și reformare. Am prevăzut delegația Cons. jud., consiliul regional administrativ și Consiliul superior administrativ.

Am arătat, că actele consiliilor comunale, cari reclamă aprobarea organelor tutelare, cum sunt mai ales regulamentele, au o deosebită impotanță, la soluționarea cărora sunt a se avea în vedere norme principiale, Normele generale prin chiar caracterul lor se aplică mai multor cetățeni și pe un teritoriu mai mare creind acea unitate de procedare, pe care am accentuat-o la început. Deci tutela va trebui încredințată unui organ cu o sferă de competență mai largă. Un alt motiv, care militează pe lângă organele de mine vizate este de ordin practic și să exprimă: mai mulți ochi mai multe văd, ceea ce impune instituirea organelor compuse, în loc de celea reduse la câte o persoană, cum este primpretorul, Prefectul, Ministrul. Dela început anticipat, că deocamdată nu se poate separa cu desăvârșire administrația propriu zisă de viața politică și deci calitatea de persoane politice a Ministrului și Prefectului va putea lăsa bănuiala, că principiile de bază administrative, cari ar trebui să aibă statornicie, se vor schimba după mentalitatea indivizilor, cari în funcțiuni aduc și idei preconcepute în cluburile politice. Socotesc, că delegația Cons. jud. și consiliile regional și superior adm. vor răspunde mai bine cerinței tutelii.

În ceea ce privește instanțele de anulare și reformare a deliberațiilor și dispozițiilor administrațiilor locale fără a discuta, că sunt bune sau nu actualele comitete de revizuire, eu cred că ele vor fi potrivit alcătuite din oameni de administrație. Cu drept cuvânt se discută, că în sensul Constituției nu este posibilă o înmășurătură a puterii judecătorești și celei administrative. Anularea sau reformarea unei încheieri administrative nu reclamă neapărat o sentință sau deciziune judecătorească, se poate face cu expeditivitatea unei alte deciziuni, dată de o instanță administrativă superioară, în a cărei compunere nu intră magistrați. Desigur că în interesul siguranței de drept, dar și pentru o promptă și rapidă administrație se va elimina posibilitatea, ca cel vătămat în interesele sale să caute remediere pe două căi deodată, nu se va exclude însă recursul în Cassație împotriva deciziunii ultimei instanțe administrative fiind el de ordin constituțional.

Din viața practică știu, că delegațiile județene, cari au funcționat în temeiul L. U. A. și L. O. A. L. în compoziția lor au cuprins totdeauna oameni de

drept. avocați, cunosători de legi și ai dreptului administrativ. Această împrejurare, pe lângă faptul, că subprefectul, secretarul general, șeful serv. adm. sunt licențiați în drept, este o garanție, că se va lucra în cunoștința legilor. Dar este și prea mare distanța dela Consiliile comunale, până la actualele Comitete de revizuire, cari judecă adeseori chestiuni de prea mică importanță. Un păzitor de noapte, angajat de comună pe an, este licențiat, fiindcă n-a dat urmare peruncii primarului: în conscrierea de primăvară a vitelor a fost trecută o junincă, care numai în vară împlinește 2 ani, pentru a contribui la întreținerea taurului comunal; un nevoiaș din comună cu aprobarea consiliului și-a construit o colibă pe islazul comunal etc., astfel de exemple a-și mai putea înșira. Incheierile luate se atacă. Mă întreb pentru ce-i nevoie să se ocupe de astfel de cazuri după baza obicinuită la instanțele judecătorești Consilieri ai Curții de Apel și asimilați cu ei. Nouăzeci la sută din încheierie atacate ale comunelor rurale s-ar opri prin deciziunile delegației Cons. jud., care de multe ori ar hotări mai bine, înțeleg mai administrativ, fiind ea compusă din oameni cunosători ai împrejurărilor locale. Când spun că hotări mai administrativ nu vreau să zic nici ilegal, nici superficial, ci să subliniez, că administrația trebuie să fie flexibilă. De multe ori aplicarea excesivă a dispozițiunii legii în administrație va produce rău, iar așa zisa închide ochii, va aduce binefacere populațiunii. Cei cari am făcut administrație, cunoaștem termenii aceștia, dar și rostul lor. Ori chestiunile mai importante ale comunelor fiind acte tutelate urmează a se înainta delegației jud. totdeauna, cu apel la Consiliul regional adm., întocmai ca și celealalte deciziuni apelate și cari se vor putea cenzura sub toate aspectele.

Consiliile regionale și Consiliul superior administrativ vor funcționa ca organe de tutelă, primele pentru județe, Municipii și orașe, iar ultimul pentru Municipiul București. Totdeauna vor fi instanțe de anulare și reformare. Deciziunile consiliilor regionale privitoare la comune rurale vor fi definitive și executorii, celealalte cu apel la Consiliul superior. Deciziunile definitive și executorii vor putea fi atacate cu recurs în Cassație. Consiliile vor hotări în baza actelor fără citarea părților, vor putea însă întreprinde cercetările și vor putea dispune complectarea actelor, socotite utile. Ele se vor compune din consilieri, recrutați din funcționari superiori cu vechime în administrație fiind licențiați în drept. Consilierii individual vor putea primi însărcinarea Ministerului de Interne de a face anchete și cercetări în tot ce privește administrația de Stat și cea locală urmând a prezenta convenitul raport, pe baza

căruia Ministerul va dispune sau va sesiza autoritatea în drept a hotări. Când preconizez consiliile regionale și cel superior în capitală în această formă nu pot să trec sub tăcere o constatare, bazată pe experiență. Actualele comitete de revizuire și-au îndeplinit rostul în condițiuni nemulțumitoare. Ori cât am fi de democrați, trebuie să recunoaștem, că mai ales în administrație, se impune un fast exterior oareșicare. Consilierii Comitetului Central sunt asimilați cu Consilierii de Cassație, cei dela cele locale Consilieri de Curte și asimilați cu ei. Unde mă gândesc, că consilierii dela Comitetul Central au 8 inși o singură cameră, unde înainte vreme lucrau dactilografele Ministerului de Interne, fiind în cameră 8 mese și 8 scaune, involuntar mă întreb cine și pentru ce a tratat atât de mașter o autoritate atât de înaltă?! La comitetele locale asemenea se remarcă lipsă de local potrivit, încăpător, dar mai ales lipsă de personal. Așa se face că deciziunile ies cu întârziere, deși se judecă prompt și la timp, ba dacă ele s-ar limita la personalul dat de Minister multe deciziuni n-ar ieși niciodată. Năroc, că județele și Municipiile de reședință au avut solitudinea de a imprumuta ajutoare, altfel comitetele se înrecau în săul lor. Spun acestea nu de dragul criticii, ci pentru a-mi exprima nădejdea, că instanțele, ce se vor organiza vor fi mai norocoase, se vor bucura de atență și vor fi puse în situațiunea de a lucra, altfel ori ce compunere ar avea, lucrarea lor va fi tardivă și cu prea puțin folos practic.

Am intenționat să preconizez un aparat administrativ mai simplu și mai expeditiv. N-am aprofundat amănuntele, fiindcă n-am înțeles să întocmesc un proiect, rămâne să le fixeze comisiunea, instituită pentru elaborarea proiectului legii, pe care-l doresc cât mai grabnic în discuțiune publică.

Toți șefii administrației, bine cunosători ai activității și rolului deosebit al notarilor în viața administrativă, sunt de acord, că este de cea mai mare importanță, să se satisfacă cererile notarilor comunali.

Am publicat memoriul prim-pretorilor, în care cer investirea notarilor comunali cu autoritate și prestigiu, încadrare și inamovibilitate, iar demult și subprefecții din Ardeal, întruniți în adunarea generală susțin aceleași revendicări ale notarilor comunali.

Dacă însiși șefii erarhiei susțin justețea dezideratelor și necesitatea ca ele să fie realizate, aceasta denotă dreptatea cauzei noastre.

O nouă administrație.

Majestatea Sa Regele în discursul ținut cu ocazia serbării Anului nou 1935, a cerut schimbarea administrației țării prin metode noi.

În spiritul poruncii Regale, Guvernul pregătește un Proiect de reformă.

Dela Unire, aceasta este a 3-a reformă administrativă. Legea din 1925 după o existență de abia 4 ani, iar legea din 1929 după o existență de 5 ani, au fost găsite necorespunzătoare cerințelor unei bune administrații.

Într-o societate se simte uneori lipsa unor schimbări, mai ales în ordinea morală, cari lipsuri se acopere prin modificări de legi și noi legi.

Legile însă, oricât de bune ar fi ele, pentruca să însemne de fapt o mișcare de adevărată prefacere în bine, cer la aplicarea lor oameni desinteresați, fără părtinire și fără teamă, și cu experiențe pe terenul aplicării lor.

Dar și oamenii oricât de bineintenționați ar fi, dacă legile existente nu dau norme precise, aplicabile față de tradițiile adânc înrădăcinate în societate, și nu au un caracter de stabilitate, nu vor putea da roade.

Se pregătește o nouă lege administrativă. Aceasta este imperios necesar, întrucât s'a constatat că Legea pentru organizarea Administrației locale, din 3 August 1929, nu satisface cerințelor și aplicarea strictă a unor dispozițiuni a fost imposibilă.

Necesitatea înlocuirii ei rezultă din faptul că în 5 ani dela punerea ei în aplicare, a fost nevoie de mai puțin decât 11 (unsprezece) legi modificatoare. Dintre acestea 5 au fost votate sub guverne ale partidului național țărănesc, dela care a emanat noua lege.

Prin acest legi modificatoare s'au modificat dispozițiile a peste 100 articole.

O lege unificatoare perfectă, ținând seamă de variatele regimuri administrative sub cari au trăit provinciile unite, e aproape imposibilă. Va trebui să se țină seamă la organizarea administrativă din aceste provincii, ca să nu se impună norme administrative inferioare celor sub cari au trăit și să se țină seamă de tradițiile lor administrative.

Normele de organizare ale administrațiilor locale trebuie să țină seamă alături de tendința de descentralizare și de apărarea unității noastre naționale, având în vedere spiritul populației minoritare, — creație artificială în unele centre economice — culturale ale provinciilor reunite, cu scop de desna-

ționalizare în trecut, iar azi servind ca mijloc de propagandă acțiunii revizioniste.

Urmează deci ca descentralizarea să nu atingă interesele noastre naționale și în acest scop este necesar ca reprezentanții Statului în diferitele unități administrative să fie învestiți cu toată autoritatea.

În practica administrativă adeseori ne-am lovit de lipsa unei coordonări a activității de gospodărie administrativă, între comune dar mai ales între județe. Se impune deci reglementarea cât mai precisă și prin o procedură cât mai ușoară, a unei colaborări între unitățile administrative, în interesul realizării lucrărilor de interes public.

O importantă problemă care va trebui să preocupe pe legiuitor este asigurarea unui control cât mai eficace intru apărarea legalității, prin înlăturarea oricărui influențe streine de cadrul administrației.

Fără această condiție nici o lege oricât bineintenționată nu va da roade.

Este apoi de lipsă o precizare mai detaliată a chestiunii dobândirii și pierderii calității de membru (apartenența) al comunei, pentru a se evita interpretări deosebite.

Un vechiu deziderat al corpului notarial a fost și cerem ca să fie menținut în actualitate, — notarul să fie ofițerul stării civile. Fără să amintim multiplele motive cari pledează, pentru acest deziderat, observăm că ținerea registrelor de stare civilă este o atribuțiune și o necesitate de Stat, și în consecință ținerea registrelor de stare civilă trebuie trecută notarului, funcționar de Stat.

Multe ar fi observațiile practice ce am putea face bazați pe experiența noastră, dar oare se va ține seamă de ele?

O nouă administrație, e dorința Regală, și vrem ca această dorință să nu fie interpretată în sensul ca să se pornească o schimbare de oameni ci în sensul schimbării sistemului, de administrație cu funcționari lipsiți de autoritate și muritori de foame.

Să se pună capăt nesocotirii legilor, să se înlătore influența politicii de partid din viața administrativă și să se așeze în posturile de răspundere numai oameni cu merite și autoritate morală.

Numai pe această cale se va întrona spiritul nou în administrație.

Accasta e realitatea.

Ionel V. Vlad.

Adunarea generală a notarilor din jud. Severin.

În ziua de 29 Octombrie 1934, în sala festivă a Prefecturii județului Severin, s'a ținut adunarea generală anuală a notarilor din județul Severin.

A luat parte majoritatea notarilor, precum și Dl delegat al „Uniunii” notarilor.

Adunarea generală este deschisă de președintele Reuniunii Ioan Popp, care salută pe cei prezenți, mulțumindu-le că au participat în așa mare număr la această adunare. Între timp sosește și Dl Prefect de jud. Severin Dr. Victor Curuțiu, care este salutat de Dl Președinte, iar Dl delegat al Reuniunii îi transmite salutul asociației generale a notarilor din România.

Dl Prefect este rugat de Dl Președinte, să fie și pe mai departe sprijinitorul corpului notarial, în special ce privește interesele notarilor, asigurându-l de tot devotamentul și recunoștința corpului notarial din județ.

Dl Prefect în răspunsul său mulțumește Dlui președinte pentru călduroasele sale cuvinte, declarând, că și în viitor își va da tot sprijinul posibil pentru interesele notarilor.

Mulțumește notarilor din județ pentru sprijinul dat în ce privește vărsarea contribuțiilor pentru ridicarea monumentului „Unirii”, iar acei notari, cari până în prezent nu au vărsat acele contribuții, sunt rugați a-le vărsa în cel mai scurt timp posibil. Dă mai departe îndrumări notarilor cu privire la rezolvarea mai multor chestiuni de interes general trecându-se la ordinea zilei, se dă citire raportului general al președintelui.

Raportul conține activitatea depusă de noul prezidiu dela data constituirii și până azi ca: înscrierea notarilor din județ în Liga Antirevizionistă în prezența Dlui Ministru Iuca și președintele Ligii Dl Stelian Popescu.

Înaintarea tablourilor despre diferența de salariu pe anii 1926-1929, primirea diurnelor și remizelor pentru recensământul populației etc. Tot odată președintele dă o dare de seamă despre adunarea generală ținută la București. Se discută asupra încadrării și salarizării notarilor, votarea bugetului pe anii 1934-1935. Adunarea generală ia la cunoștință raportul președintelui, pe care îl aprobă cu unanimitate, deasemenea și bugetul reuniunii pe 1934-1935.

Animată discuție se desfășură la desbaterea noului proiect al legii administrative și, ca rezultat cu unanimitate se cere, ca în noul proiect să fie grijit de stabilitatea legilor și de ridicarea autorității organelor administrative.

Se cere că în noul proiect să se prevadă reînființarea judecătoriilor comunale și campestre și redarea drepturilor de judecată polițienească a preturilor, încadrarea notarilor față de cari toate legile au rămas neaplicate.

Este îndrumat prezidiul a cere înaltului Guvern toate acestea printr'un memoriu bine motivat.

Dl Administrator financiar aducând în discuție împrumutul de înzestrare, adunarea promite cel mai larg sprijin și în unanimitate declară comisionul de 15‰ după achizițiile, ce prin administrație se vor obține, că nu se va ridica, rămânând acesta în folosul statului.

Președintele mulțumește adunării pentru încrederea depusă în noua conducere, după care declară adunarea generală închisă, urmând ca membrii, să ia parte la masa comuna oferită în onoarea Dlui Prefect de Severin, împreună cu Dnii Șefi de servicii și funcționarii dela această Prefectură în sala mare a restaurantului „Dacia”.

Ioan Popp, președinte.

Liviu Andrei, notar.

Prezidiul Asociației Generale a Notarilor Comunali
din România.

COMUNICAT Nr. 2/935.

Tuturor Domnilor Președinți de județe și Notari
din Țară,

La Reședință.

După cum am amintit și până în prezent în Revista noastră, a apărut lucrarea Domnului Director general Dumitru Jeșanu, din Ministerul de Interne „Repertoriu la Monitorul Oficial”, care cuprinde toate legile, regulamentele în vigoare, jurnalele și deciziunile Ministeriale ect.

Ocupându-mă mai deaproape de această lucrare, am constatat că e o lucrare indispensabilă oricărui birou notarial, cu ajutorul ei află în Monitorul oficial ori și ce dispoziție ce ne interesează și nu trebuie răsfoit Monitorul pe ani de zile, ci te îndrumă direct la numărul respectiv.

Având în vedere folosul ce-l putem lua acestei lucrări, recomand Domnilor Președinți de județe ca să insiste a-l comanda fiecare coleg direct dela autor, Dl. Dimitrie Jeșanu, director general în Ministerul de Interne, trimițând deodată costul de 180 Lei

Jibou, la 5 Ianuarie 1935.

Președinte: (ss) A Comșia.

Propunerile Asociației Generale a notarilor Comunali la legea nouă administrativă.

P R E F E C T U L,

I.

CONDIȚIUNI DE NUMIRE.

I. Prefect politic.

Art. 1. Prefectul județului se numește și revoacă prin Decret Regal în urma propunerii Ministerului de Interne.

Pentru a putea fi numit în această funcțiune se cere a avea vârsta de 30 ani împliniți precum și un titlu academic.

Acest titlu nu se va cere aceluia, care au mai fost prefect de județ, Director de Minister, Inspector General sau ofițer superior activ.

Art. 2. Prefectul nu poate ocupa nici o altă funcțiune publică plătită de Stat, Județ sau Comună, nici exercita vre-o profesiune liberă, nici a face parte ca administrator sau cenzor în Consiliile Societăților civile sau comerciale, cooperative sau bănci populare din cuprinsul județului sau a căror activitate se întinde și în acel județ.

Art. 3. Când locul de Prefect devine vacant, Ministerul de Interne poate însărcina cu conducerea Prefecturii până la numirea titularului pe un inspector general administrativ.

— * —

II. Prefect de carieră conform principiilor guvernului.

Art. 1. Prefectul se numește prin Decret Regal în urma raportului Ministerului de Interne conform avizului Comisiunii speciale pentru propuneri de numiri care se compune din:

Primul Președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție.

Primul Președinte al Instanței Centrale jurisdicționale administrative;

Primul Președinte al Curții de Apel din raza ținutului respectiv unde candidatul care a fi numit;

Primul Președinte al Instanței Jurisdicționale administrative din raza ținutului respectiv unde candidatul care a fi numit.

Câte un profesor de drept public dela cele patru Facultăți juridice din țară desemnați de Consiliul

Profesoral și toți foștii Miniștri de Interne.

Această comisiune lucrează sub președinția primului Președinte al Inaltei Curți de Casație și ea poate coopta câte două personalități din ținutul unde urmează a se face propunerea de numire.

Pentru fiecare loc vacant Comisiunea va recomanda un număr de trei candidați, Ministerul de Interne având latitudinea de a propune spre numire pe oricare dintre cei recomandați.

Art. 2. Prefectul trebuie să fie diplomat al Școlii superioare de pregătire profesională administrativă și să aibă un stagiu de serviciu ca pretor sau subprefect de 6 ani sau un stagiu de serviciu ca notar de 12 ani.

Până la organizarea învățământului superior pentru pregătirea profesională administrativă și până ce se va obține numărul suficient de absolvenți vor putea fi numiți prefecți de județ:

a) Licențiații în drept cu un stagiu de 12 ani, în serviciul central sau exterior al Ministerului de Interne sau în serviciul administrațiilor locale pendinte;

b) Foștii prefecți de județ, directori de Minister sau inspectori generali.

Art. 3. Prefectul este inamovibil din momentul numirii și nu poate fi transferat decât cu consimțământul său.

El nu-și poate pierde funcțiunea decât:

a) Prin demisie;

b) Prin pensionare la vârstă de 60 ani;

c) Prin punere în retragere pentru infirmități incurabile;

d) Prin hotărârea Comisiunii disciplinare.

Art. 4. Comisiunea disciplinară se compune din:

a) Primul Președinte al Curții de Apel din raza ținutului respectiv care prezidează Comisiunea;

b) Doui membri magistrați ai instanței jurisdicționale administrative din același ținut;

c) Doi Prefecți trași la sorț de Președintele Comisiunii în ședință publică cu 48 ore înainte de ziua fixată pentru judecată.

Comisiunea judecă în complet de cinci, iar hotărârile se iau cu majoritate de trei voturi.

Art. 5. Acțiunea disciplinară va fi pusă în mișcare de Ministerul de Interne în urma unei cercetări făcute de unul din membrii magistrați ai instanțelor jurisdicționale administrative delegat de Ministerul de

Interne în acest scop, care va asculta în mod obligator și pe cel învinuit.

Acuzarea în fața Comisiunii Disciplinare se susține de un inspector General Administrativ, delegat de Ministerul de Interne în acest scop.

Cel învinuit se poate apăra singur, prin avocat sau prin un coleg desemnat de el și are dreptul de recurs la instanța centrală administrativă

Art. 6. Prefectul are gradul de Director clasa I-a, aplicându-i-se dispozițiunile Statutului Funcționarilor Publici, cu derogările prevăzute în legea de față.

El va primi pe lângă salariul gradului său cheltuieli de reprezentare, mijloacele necesare pentru transport, așa cum se vor fixa de Ministerul de Interne. Precum și locuință în natură sau indemnizații de chirie potrivit stării sale sociale.

Din 5 în 5 ani, el va primi câte o gradațiune egală cu un sfert din salariul său care face parte integrantă din salariu.

Art. 7. Când prin demisie Prefectul părăsește funcțiunea sa, el nu poate candida în Circumscripția în care a funcționat, nici în alegerile administrative, nici în cele legislative, timp de 5 ani.

Art. 8. Postul de Prefect devenit vacant va fi girat de subprefectul județului sau de un Inspector General administrativ delegat de Ministerul de Interne.

In caz de concediu sau lipsă, Prefectul este înlocuit prin subprefectul județului, iar în lipsa acestuia prin un Pretor din Județ, delegat de Prefect.

. 2.

A T R I B U Ț I U N I .

Art. 1. Prefectul în județul său, este reprezentantul guvernului și al Ministerului de Interne. El este șeful administrațiunii județene.

Art. 2. In calitate de reprezentant al guvernului veghează la aplicarea legilor și regulamentele exercită supravegherea asupra tuturor administrațiilor publice din județ.

In acest scop el poate cere șefilor acestor administrațiuni și ei sunt datori a-i pune la dispoziție toate informațiunile de cari ar avea nevoie.

Prefectul are dreptul să raporteze departamentele respective observațiunile ce ar avea de făcut asupra funcționării diferitelor servicii, să semnaleze orice nereguli și să propună măsurile de îndreptare ce va crede.

El poate aplica funcționarilor acestor administrațiuni pedepsele pe care statutul funcționarilor publici admite a le aplica șeful erarhic.

El poate pune în mișcare acțiunea disciplinară în contra lor în conformitate cu statutul Funcționarilor Publici, precum și să sesizeze instanțele penale.

Aceste atribuțiuni le va avea numai în cazul dacă nu se înființează ținutul.

Art. 3. El numește, înaintează, transferă la cerere întreg personalul administrativ și subaltera de Stat și din Județ până la gradul de șef de secție inclusiv, personalul didactic din învățământul primar și profesional cum și personalul inferior sanitar, veterinar, tehnic, financiar, economic și agricol, cu respectarea dispozițiunilor statutului funcționarilor publici a legii de față și a altor legi speciale.

Art. 4. In calitate de reprezentant al Ministerului de Interne, Prefectul este șeful poliției și al Jandarmăriei din cuprinsul Circ. sale.

In această calitate el ia măsuri pentru prevenirea delictelor și îngrijește de menținerea ordinii și siguranței publice în cazuri calamitose cum sunt: inundații, incendii, înzăpeziri, epidemii, epizotii și alte asemenea în toate măsurile reclamate de împrejurări.

El dă ordine tuturor organelor polițienesti și jandarmăriei, cari sunt obligate să le execute de îndată.

El poate să ceară punerea în mișcare a forței armate. In caz de rebeliune, sedicțiune, atrupamente tumultuoase, împotrivire la executarea legilor sau a ordonanțelor legale sau alte evenimente neprevăzute, cari ar amenința ordinea publică, siguranța persoanelor și a proprietăților.

In acest caz în afară de raportul către rezidentul ținutului el informează direct și Ministerul de Interne și de Război. Ofițerii comandanți sunt ținuți însă a satisface de îndată cererea scrisă a prefectului fără a mai aștepta alte aprobări.

Prefectul are dreptul să ordone ofițerilor auxiliari de poliție judiciare să dreseze actele necesare pentru constatarea crimelor și delictelor, și să înainteze autorităților judiciare pe făpturitorii lor.

Art. 5. Prefectul este organ de control asupra tuturor administrațiunilor autonome locale din cuprinsul județului afară de Municipiul București.

In această calitate el poate oricând controla întreagă activitate a tuturor organelor administrative locale și a funcționarilor lor.

El are dreptul să asiste la toate ședințele consiliilor și delegațiilor lor.

Părerile lui vor fi consemnate în procesele verbale ale ședințelor.

El poate ataca în fața instanțelor de jurisdicție administrative toate actele și hotărârile consiliilor delegațiilor lor sau șefilor administrațiilor locale putând cere până la judecarea fondului suspendarea acestor acte sau hotărâri.

El poate cere organelor competente aplicarea pedepselor prevăzute de lege organelor alese și funcționarilor lor și a pedepsi pe acești din urmă, în conformitate cu drepturile ce conferă prezenta lege.

Prefectul poate lua măsuri pentru risipirea intrunirilor consiliilor, când acestea s'au întrunit fără a fi convocate, în alt loc decât cel arătat în convocare, sau când deliberările lor primejduesc ordinea sau siguranța Statului.

Prefectul supraveghează toate instituțiile de bine facere și asistență socială care depind de Stat, județ sau comună.

Art. 5. Ca șef al administrațiunii județene, Prefectul îngrijește de toate interesele județului împreună cu consiliul județean sau cu delegația după normele stabilite de lege; reprezintă județul în Justiție; poate să intenteze acțiuni mobiliare și imobiliare; să facă opozițiuni, apeluri, recursuri, revizuri, contestațiuni și orice alte cereri.

Liberează certificate și copii de pe actele administrațiunii județene și semnează toate actele emenate dela Administrația Județeană, toate actele încheiate în numele Județului.

Supraveghează lucrările județene în curs de executare înspectează căile județene vicinale și comunele; execută hotărârile delegațiunii ordonânțeează sumele prevăzute în buget; prezidează, personal sau prin delegație, licitațiile publice) veghează asupra instituțiilor înființate, administrate, subvenționate ori controlate de județ și asupra lucrărilor subvenționate de județ.

Conduce serviciile administrației județene.

Art. 7. Pentru îndeplinirea sarcinilor ce sunt impuse de prezenta lege Prefectul are dreptul să dea ordonanțe în marginele legii și regulamentelor de administrație generală. Ordonanțele înainte de a fi publicate, vor trebui să fie comunicate Ministerului de Interne și rezidentului ținutului.

Ordonanțele privitoare la măsurile sanitare, veterinare, lucrările publice, agricole, etc. vor fi date după consultarea șefilor serviciilor respective și vor fi contrasemnate de aceștia.

Oronanțele nu devin executorii decât după ce au fost aduse la cunoștința publică prin afișare și publicare când conțin dispozițiuni generale și prin notificări individuale făcute interesaților în celelalte cazuri.

Contravențiunile la ordonanțe se vor judeca și pedepsi conform prescripțiunilor din legile și regulamentele respective.

Sanctiunile prescrise în ordonanțe nu vor întrece pe acele prevăzute de legea sau regulamentul respectiv.

Art. 6. Prefectul adresează la finele fiecărui an Ministerului de Interne și Directorului Ministerial un raport amănunțit asupra stării generale financiare, economice, culturale și administrative din cuprinsul circumscripțiunii sale.

Art. 9. Prefectul va avea la dispoziția sa unul sau mai mulți funcționari, dintre funcționarii județeni, cari vor forma cabinetul său.

Comitetul administrativ al județului.

Art. 1. În fiecare județ va funcționa un comitet administrativ compus din: Prefect, ca Președinte; administratorul județului, membrii delegației consiliului județean; Primarul comunei reședință de județ; Primul Procuror sau Procurorul Tribunalului Județului, Protoereul din orașul sau Municipiul de reședință al județului, Protoereii bisericilor naționale și Protoereul Cultului minoritar cu cel mai mare număr de credincioși din județ, Medicul primar al județului, administratorul financiar, inginerul, arhitectul, veterinarul șef al județului, revizorul școlar, directorul serviciului agricol, silvicultorul cel mai înalt în grad de județ, comandantul legiunii de Jandarmi, reprezentantul din localitate al Ministerului de Industrie și Comerț și al Ministerului Muncii.

Inspectorii generali și diferitelor departamente pot oricând lua parte la ședințele comisiunii.

Comitetul se convoacă de prefect din propria inițiativă sau la cererea delegațiunii județene la Prefectură cel puțin odată la 6 luni și oricând va crede necesar.

Art. 2. Atribuțiunile conferinței sunt de a coordona activitatea diferitelor servicii administrative de județ, și de a înlătura dificultățile ce s'ar ivi în fiecare an în aplicarea legii lor.

Comisiunea administrativă a județului, spre a pune de acord toate ramurile administrațiunii va elabora un plan general pentru lucrările județului, care se va comunica atât consiliului județean cât și Ministerului de Interne.

În acest scop șefii serviciilor respective vor comunica în fiecare ședință despre mersul administrațiunii în fruntea căreia se află.

Comitetul va îngriji de prevenirea și aplanarea conflictelor între diferite servicii administrative și în cazul când nu ajung, la o soluție împăciuitoare, prefectul raportează Ministerului de Interne care va înștiința Ministerul respectiv.

. III.

S U B P R E F E C T U L.

Art. 1. Fiecare Prefectură de județ va avea un subprefect numit prin Decret Regal după propunerea Ministerului de Interne făcută cu avizul conform al Comisiei pentru propuneri de numiri și înaintări, prevăzută de statutul Funcționarilor publici.

Art. 2. Pentru a fi numit subprefect pe lângă celelalte condițiuni generale cerute de statutul Funcționarilor Publici candidatul trebuie să aibă diploma școlii superioare administrative cu bacalaureatul

sau să fie licențiat în drept și să aibă cel puțin 3 ani de serviciu efectiv ca primpretor de plasă.

Subprefecții se bucură de stabilitate în funcțiune și în locul unde funcționează, ei nu pot fi transferați decât la cerere în locuri vacante sau prin consimțământul reciproc cu avizul conform al Comisiunii pentru propuneri de numiri și înaintări unul în locul altuia.

Actuali directori de prefectură proveniți din foști subprefecți președinții ai delegației consiliilor județene, pretori și notari sau din alți funcționari administrativi, se consideră de subprefecți definitiv prin efectul legii păstrându-și locurile lor cu toate drepturile ce acordă legea subprefecților numiți în puterea ei chiar dacă nu au pregătirea prevăzută în această lege.

Art. 3. Subprefectul este ajutorul și colaboratorul prefectului.

El ajută pe prefect în îndeplinirea atribuțiilor sale și-l înlocuiește în lipsă.

El este ofițer al poliției Judiciare.

Prefectul poate să-i delege prin Decizie parte din atribuțiunile sale.

Suprefectul poate lua parte la toate deliberările consiliului sau ale delegației.

El are vot deliberativ numai când înlocuiește pe Prefect.

El este șeful cancelariei județului și are supravegherea arhivelor și a lucrărilor contrasemnează toate actele și întreaga corespondență a administrației.

Când subprefectul înlocuiește pe subprefect contrasemnarea se face de către șeful serviciului respectiv.

Art. 4. Subprefectul este asimilat în grad cu șeful de serviciu clasa I-a. și poate avansa pe loc până la gradul de Director inclusiv.

El va primi salariul gradului sau dela Stat, iar mijloacele necesare pentru transport și locuință în natură sau indemnizații de chirie potrivită dela județ.

Din cinci în cinci ani el va primi câte o gradație egală cu o pătrime din salariul său și care face parte integrantă din salariu.

Situația juridică a copilului nelegitim.

În doctrina juridică domnesc două feluri de părereri opuse, referitor la situațiunea juridică a copilului ilegitim: una care manipulează chestiunea foarte uman și liberal, dându-i acestuia față de tatăl natural aproape toate drepturile, ce îi cuvin unui copil născut dintr'o căsătorie legală, iar cealaltă părere condusă de un egoism inexplicabil, nu-i acordă nici chiar o Pensie alimentară convenită. S'ar mai putea face mențiune și despre o a treia părere, care ocupă locul de mijloc dintre cele două susarătate.

Între aceste trei concepțiuni, care este mai potrivită, în baza căreia s'ar putea reglementa mai favorabil situațiunea juridică a copilului ilegitim și anume în felul, ca nici interesele acestuia din urmă să nu sufere mult, dar nici instituțiunea de familie bazată pe căsătorie legală, prin o reglementare prea liberală să nu fie defavorabil influențată, — formează o problemă complicată asupra căreia mult s'ar putea discuta.

Rezolvarea chestiunii este în strictă legătură cu cercetarea paternității, pentru că dela măsura admisibilității acesteia depinde și stabilirea drepturilor copilului ilegitim față de tatăl natural.

Examinând sistemele legislative privitoare la căutarea paternității sunt următoarele:

Legislațiunii înscriind ca regulă interzicerea căutării paternității, din această fac parte legislațiunea

română a Vechiului Regat și cea italiană. Conform cu aceste legislațiuni, mama copilului nelegitim neavând drept de a-l da în judecată pe tatăl natural pentru stabilirea paternității, nu poate să ceară nici chiar pensie alimentară de la acesta din urmă. Va să zică, cheltuelile de întreținere și educațiune a copilului cad în întregime în sarcina mamei, eventual a rudelor acesteia.

Sunt legislațiuni, cari restrâng căutarea paternității la anumite cazuri, însă în aceste și dau complete efecte. Iar altele privesc atât paternitatea cu efecte numai alimentare, ușor de stabilit, cât și paternitatea cu efecte complete în cazurile strict limitate.

Și în fine sunt legislațiuni, cari ușurând căutarea paternității însă nu dau decât efecte restrânse. Din acestea fac parte legislațiunea germană, austriacă și ungară, deci și legislația română din ținuturile lipite.

Proiectul codului civil român la căutarea paternității adoptă mai bine sistemul, care privește paternitatea cu efecte numai alimentare, ușor de stabilit, iar paternitatea cu efecte complete în cazurile strict limitate. Proiectul înțelege sub efecte complete, când paternitatea s'a stabilit cu efecte de stare civilă.

Că ce fel de drepturi i-se acordă copilului nelegitim, ca consecință în cazul stabilirii paternității cu efecte de stare civilă, — afară de cheltuelile cele de întreținere și educațiune, — articolele 16-19. ale pro-

iectului legii pentru punerea în aplicare a codului civil le determină. În sensul acestuia din rudenia nelegitimă vor izvorî întru totul aceleași drepturi de moștenire, ca și din rudenia legitimă, — „dacă legea nu dispune altfel”. Dispozițiunile divergente la care legea face aluzie sunt următoarele:

Când la moștenire după tatăl natural, copilul nelegitim vine în concurs cu descendenții legitimi, acesta n'are drept decât la jumătate din partea de moștenire ce ar fi avut dacă era legitim.

Când vine în concurs cu ascendenții defunctului sau descendenții ai acestora, are drept la trei pătrimi din întreagă moștenire,

iar dacă în concurs numai cu văduva, are drept la jumătate din întreagă moștenire, — și în fine

dacă vine în concurs cu văduva și cu ascendenții defunctului, sau descendenții ai acestora, are drept la trei optimi din întreaga avere lăsamăntară. În lipsă de moștenitori legitimi să înțelege de sine, că dreptul de moștenire se estînde asupra întregului lăsamănt.

Proiectul codului civil nu admite decât în patru cazuri declararea paternității cu efecte de stare civilă. Cazurile acestea sunt:

1. Când în timpul zămislirii mama a fost siluită sau răpită de pretinsul tată.

2. Când în timpul zămislirii mama a fost logodită cu pretinsul tată.

3. Când în timpul zămislirii mama și pretinsul tată au trăit în concubinaj în deobște cunoscut.

4. Când din scrisuri, sau de orice alt înscris, emanând dela pretinsul tată, reese o mărturisire neîndoelnică a paternității.

Din cele susdesvoltate, precum se poate constata, proiectul intenționează a crea stare destul de favorabilă pentru copii născuți în afară de căsătorie, tratându-i în cele patru cazuri acum amintite cu o puțină deosebire la fel cu cel legitimi.

„De lege ferenda” și mai cu seamă din punctul de vedere uman, nu am putea în nimic obiecționa această reglementare, „de lege lata” însă sunt considerațiuni de ordin moral și social, cari reclamă în tot cazul menținerea prestigiului familiei legitime, consolidând instituțiunea căsătoriei, care formează baza familiei.

Declararea paternității cu efecte de stare civilă — chiar și în cazuri limitate, — ne pune pe gânduri în cazul de concubinaj și când din scrisuri sau orice alt înscris emanând dela pretinsul tată, reese o mărturisire de paternitate. O recunoaștere a drepturilor copiilor născuți din concubinaj, cu efecte complete, ar însemna o încurajare pentru sporirea acestor raporturi imorale în contul matrimonialului legitim, iar asimilare copiilor ilegitali cu cei legitimi în cazurile când paternitatea se bazează pe mărturisirea înscris-

surilor, ar provoca abunde ocazii la șantajuri, mai cu seamă atunci, când deosebirea de stare socială dintre mama copilului și pretinsul tată ar fi mare.

Nedreptatea, ceace i-se aduce copilului rezultat din relațiunea de concubinaj s'ar putea în parte elimina și în felul, ca cei, cari trăese în concubinaj în deobște cunoscut, după trecerea cel puțin de un an, — întrucât nu există nici-o piedecă pentru căsătorie legală, — să fie înscrisi din oficiu în matricula căsătoritorilor, devenind firește astfel și copiii legitimi.

Pe lângă starea lucrurilor de azi, reglementarea situațiunii juridice a copilului născut în afară de căsătorie, cum intenționează proiectul codului civil se prezintă cam prematură și suntem de părere, că avantajul pe care-l poate aduce, nu va fi în proporțiune cu prejudiciul ce ar suferi prestigiul instituțiunii de familie bazată pe căsătoria legală.

Evoluțiunii de drept de azi, legislațiunea aceea ar corespunde mai bine, care pe lângă ușurarea căutării de paternitate față de tatăl pretins, nu ar acorda copilului natural decât o întreținere echitabilă și corespunzătoare stării sociale a mamei, iar în ce privește situațiunea juridică față de mama lui și a rudelor acesteia a-l asimilia cu copilul legitim.

Adoptarea sistemului din proiectul codului ar însemna o prea mare săritură în legislațiunea noastră și absolut necorespunzătoare convingerei juridice a poporului nostru, care convingere în tot cazul trebuie respectată.

Francisc Grăczy.

D. Ionel Vlad. Asociațiunea Generală a Notarilor Comunali din România enumără printre membrii săi licențiați și chiar doctori în drept. Conform nouilor Statute, orice notar în activitate fiind membru de drept al Asociației, și cei nou numiți fac parte din organizațiunea noastră, care apără drepturile tuturor componenților săi.

D. Vlășceanu, primpretor. Articolul Dvs va apare în întregime în numărul viitor.

Corespondenților noștri. Repetăm că eventualele amânări în publicarea articolelor trimise au fost forțate de lipsa de spațiu. Revista noastră fiind organul de publicitate al notarilor din întreaga țară, ținem ca toate opiniile exprimate să fie aduse la cunoștința colegilor.

Primum la redacție o relatare cu privire la un pretins congres al președinților organizațiilor județene din Ardeal și Banat, care ar avea loc la Cluj.

Nu avem nici o cunoștință, menționăm însă, că orice convocare se face numai de reprezentanții legali ai Asociației noastre singurii în drept să vorbească sau să publice în numele notarilor comunali.

Defectuoziții în jurul noului sistem de urmărirea și încasarea veniturilor statului.

Legea în chestiune a luat ființă în vederea îmbunătățirii situației financiare a statului, astfel cu scopul de a-și asigura prin organele sale nou înstituite, încasarea impozitelor la epocile de scadență, prevăzute în lege, în consecință la timpul cuvenit.

Avea deci de scop normalizarea vieții financiare, ca astfel și statul în raportul realizării veniturilor sale, să poată face față datorințelor de plată la termen.

În prisma acestei concepții se evidențiază un deziderat vital în viața unui stat, cunoscut fiind, că orice îmbunătățire condiționează în prealabil achiziționarea surselor materiale — crearea unei situații, care să poată facilita realizarea multiplelor necesități în toate ramificațiile vieții de stat.

Și această năzuință și voință prin prevederile legii în chestiune, pusă în aplicare — timpul de câteva luni probează îndeajuns — că sistemul inaugurat nu corespunde cerințelor preconizate în concepțiunea Legiuitorului — astfel în loc de îmbunătățire am ajuns la un inconvenient dăunător în acest ram al vieții de stat.

Singur, ce doară se poate aduce ca motiv — ar fi plasarea alor vre-o 2000 de fost șomeri intelectuali — care gest nobil și de bunăvoință, merită toată aprecierea.

În analizarea celorlalte condițiuni nu găsim nimic, ce ar putea se pledeze intru promovarea intereselor statului — din contra ne lovim de două puncte cardinale și anume: **insuficiența raționalizării forțelor de muncă în mod eficace și în al doilea rând de sporirea cheltuelilor în mod inutil.**

În descompunerea tezei — la punctul întâi ne întrebăm care nu cumva s'a hazardat cu repartizarea forțelor de muncă pentru îndeplinirea atribuțiunilor în chestiune — ceari în' acum erau o ecitate de către Notarul comunei pe lângă imensitatea altor atribuțiuni tot atât de importante, iar cu noul sistem dintr'odată ne aflăm în fața unui noian de funcționari ai statului pe lângă aproape fiecare circumscripție de Notariat. (Perceptor de agenție și agent de urmărire)

Răspunsul urmează dela sine — Funcționarilor în chestiune, a căror majoritate a fost constituită din elemente tinere, acum eșite în viață, li — s'a anticipat entuziasmul neutilizat, ambiția și râvna, că se vor

dovedi de vrednici locului de datorință ce li-s'a încredințat.

Și acest nou element introdus în viață, așezați într'o funcțiune ce nu-i preocupă întreg timpul destinat pentru munca zilnică, în mare parte a anului vor fi aproape liberi prin faptul, că în trimestrul I și IV a anului activarea încasărilor e mai puțin intensivă, — de unde va rezulta, obicinuița de nelucrare, împrejurare, care vrând-nevrând va contribui la diminuarea ambițiilor și idealurilor acestor noi elemente, astfel anticipațiile acordate acestor categorii de funcționari pentru de a fi utilizați în mod satisfăcător — vor dispărea, — în definitiv, toate aceste cauze vor rezulta prejudicierea intereselor eminente ale statului.

În aserțiunea concepțiunei, că unele dintre cele mai solide baze ale statului formează — munca — nu înțelegem, că la instituirea acestui nou sistem să se fi neglijat complet chiar această cerință elementară de progres și îmbunătățire.

Că munca lipsește, se probează îndeajuns prin faptul, că până acum cerințelor în chestiune a făcut față singur Notarul supra impus cu tot felul de atribuțiuni și de multe ori și pe nedrept și în mod sfidător poreclit cu epitete de neglijent și indolent — și atunci acum pentru îndeplinirea acestor atribuțiuni — Notarul descărcat — se angajează două puteri de lucru.

Domnilor Colegi! Adevărul și dreptatea nu se poate unelti, — sunt criteriile cari totdeauna vor trebui a fi apreciate și vor domina asupra calomniatorilor, oameni de puțină valoare.

Prin instituirea sistemului în chestiune, nu se mai poate combate munca grea și fără abnegațiune a Notarului comunal depusă în jurul încasării veniturilor publice, — munca, vrând-nevrând, trebuie să se aprecieze și această apreciere ni-se dă nouă azi, atunci când statul pentru îndeplinirea acestor atribuțiuni, aproape în fiecare Notariat institue două puteri de lucru.

În ce privește punctul al doilea, — prin inaugurarea sistemului în chestiune, — dat fiind, că majoritatea Primăriilor nu dispun de localuri pentru plasarea acestor servicii, — se impun astfel comunelor noi cheltueli cu închirierea localurilor necesare și susținerea acelorora cu combustibil, iluminat și altele.

În rezumat, se îngreunează atât bugetele comunelor și de altcunum supra împovărate — cât și ale statului, cari toate acestea cheltueli prin aplicarea unui sistem mai propriu, puteau fi utilizate mai eficace, astfel mai bine.

Conform celor premerse e un ce indiscutabil; sistemul în chesiune a dat greș — înseși interesele eminente ale statului cer, ca să se ia măsuri de îndreptare.

Și noi în această privință cum și 'n trecut astfel și de data aceasta, susținem ca singură și cea mai eficace măsură de îmbunătățire a acestui ram de serviciu — ca să revină iarăși în atribuțiunile Notarului în felul, că statul să repartizeze pe lângă fiecare Notariat, câte un funcționar al său în mod stabil și așezat sub ordinea Notarului, care să facă pe Notarul de dare, sau Perceptorul de agenție, ori fie ce altă numire i-s'ar da — rămânând în primul rând responsabil de bunul mers, Notarul comunci.

În felul acesta, accest funcționar ar avea în atribuțiune în primul rând, chestiunile de dare — iar în rândul al doilea împlinirea a celor cu cari ar fi încredințat din caz în caz din partea Notarului.

Prin aplicarea acestui sistem s'ar aduce îmbunătățire și serviciilor comunale — cari în definitiv interesează în mod pronunțat și interesele statului — în sinteza adevărului, că comunele formează statul și nu statul comunele, — cunoscut fiind, că aceste organe ale statului dovedese o atitudine nepăsătoare față de interesele comunelor, în consecință nu află de euvință de a da concurs organelor Primăriilor la încasarea veniturilor comunale, ceea ce prejudiciază interesele comunelor.

Astfel fiind, se necesită o armonizare a acestor două interese, în consecință concentrarea acestui serviciu de stat pe lângă Primăriile comunelor rurale sub conducerea Notarului — prin ce s'ar asigura o unitate de conducere, deci instituirea unei autorități, care să asigure o bună ordine și rânduială în viața comunelor, ceea ce e mult de dorit.

Concepem deci armonizarea acestor două servicii în felul, că Notarul având în subordinea sale organele de încasare, — s'ar deplasa în comunele aparținătoare circumscripției Notariatului în acelaș timp, — Notarul făcând administrație, iar secundul, sub ordinea Notarului — pe încasatorul, care în timpul disponibil ar sta la dispoziția Notarului pentru îndeplinirea diverselor atribuțiuni.

În felul acesta, Notarul în parte sprijinit fiind de o nouă putere de lucru — desigur ar putea să se ocupe mai mult și 'n mod mai intensiv cu chestiuni de conducere în toate ramificațiile vieții comunelor rurale, iar statul puterea două de lucru, care nu s'au mai necesita, ar putea s'o plaseze pe lângă alte servicii, unde s'ar simți lipsa și ar fi nevoie pentru întensificarea muncii.

O măsură și mai eficace ar fi — instituirea Notarului de dare pe lângă fiecare Notariat, în calitate de organ al statului și sub ordinea Notarului, care în primul rând ar avea atribuțiunea chestiunilor de dare către stat, județ și comună, — căruia apoi în raport cu activitatea lui merituosă să i-se asigure toate drepturile prevăzute în Statutul Funcționarilor Publici, în plus să i-se condiționeze înaintarea de Notar conducător, de rezultatul muncii sale.

În cazul acesta s'ar ajunge la cele mai bune rezultate, deoarece o muncă cinstită și rodnică condiționează — remunerație.

Esperimentările nu totdeauna produc rezultatul contemplat — cum e cazul de față, care lovește direct în cele două interese cardinale relevate mai sus — astfel fiind se necesită măsuri de îndreptare.

Trebuie odată și pentru totdeauna să se elimineze concepțiunea de stat în stat și să se institue o unitate de conducere. O dictează aceasta atmosfera timpului ce-l trăim și interesele eminente ale statului.

Cu gândul departe de orice rea credință și 'n mod desinteresat, în deplina cunoștință a cauzei fac aceasta epunere în fermă convingere, că remedierea situației se necesită de interese de natură generală.

Leon Bârlea, notar.

Încă o lămurire.

După ce eminentul om, director al școlii de notari din Lugoj, Dl. Dr. Ciupe, membru în Comitetul Local de Revizuire din Timișoara, în articolul Dsale, intitulat: „Un epilog trist”, apărut în prețioasa revistă „Administrația Română” ultimul număr, cu data de 30 Novemvrie 1934 a arătat situația dubioasă, a temeiniciei diplomelor de notari a acelor „cavaleri ai pomenilor”, cari frecventând cursurile școlilor de notari din Lugoj sau Făgăraș și prezentându-se la

examenul prestat în fața comisiei legal constituită dela școlile respective au fost lăsați corigenți, cred necesar să mai lămuresc o situație a „cavalerilor protecției”, acelora, cari cad în categoria celor ce n'au frecventat cursurile nici unei școli de notari, — dar printr'o aprobare a cărei legalitate, rămănen cel puțin discutabilă — s'au prezentat înaintea comisiilor examinatoare, prestând cu succes examenul de capacitate și puși astfel în situația de a primi diploma

de notar.

Diplomele celor din prima categorie sunt viciate, după cum însuși directorul școlii îndrept a le elibera, le recunoaște ca atare, deoarece din art. 8, 24 și următorii din Regulamentul în baza căruia au funcționat aceste școli se deduce, că elevii trebuie să presteze examenul în fața corpului profesoral al școlii respective, pe care au frecventat-o.

Ori, în cazul acesta neținându-se în seamă aceste norme, cât se poate de categorice și clare — diplomele eliberate pe lângă călcarea dispozițiilor regulamentului amintit mai sus și publicat în Monitorul of. cu nr. 40/1926, sunt viciate — să examinăm acum situația acelor care n'au frecventat cursurile nici unei școli de notari, și cu toate acestea au prestat examenul de capacitate.

Art. 16 din reg. prevede, că „elevii școlii sunt obligați a cerceta (frecventa) cursurile, cari durează 10 luni, după care vor urma apoi două luni de practică”. Iar la Cap. V. „Despre examene” art. 39, prevede, că: „**candidații pregătiți în particular nu se admit la examen, sub nici o condiție**”.

Numai trebuie să deducem nimic, numai trebuie să cerem interpretarea acestor dispozițiuni, nici un jurist, — acest articol este clar și fără nici o îndoială, și oricine poate afirma, că nu se putea sub nici o condiție, ca elevii cari nu s'au prezentat la examenul de admitere prevăzut de art. 3 Cap. II. al Regulamentului, cari nu au frecventat titulari ai școlilor — să fie admiși la examenul de capacitate — și dacă totuși au fost și cunosc cazuri, din punct de vedere al prestigiului administrației în general și al școlilor respective în special aceste cazuri sunt regretabile, și chiar dacă la baza lor există o decizie Ministerială, această decizie, intrucât, nu numai că nu este în concordanță cu un text de lege, ci este dată cu călcarea vădită a art. 39 din Regulamentul de organizare a școlilor de notari, promulgat prin I. D. R. nr. 961, din Ianuarie 1926, este nevalabilă, iar diplomele acestor categorii de candidați — le putem numi, nu viciate, ci pe lângă toată bunăvoința, nu le putem atribui, decât calificativul de „nule și inexistente”.

Nu mă gândesc cătuși de puțin, să ating prestigiul colegilor, cari în felul de mai sus au ajuns la diplome de notari, — recunosc, că unii dintre aceștia, sunt demni de a se socoti și face parte din corpul notarilor — având la bază și studiile necesare, ba chiar unii dintre aceștia au la activul, lor o practică îndelungată în administrație, mulți dintre ei intenționând chiar să urmeze cursurile, dacă bine înțeles nu s'ar fi desființat — trebuie însă tocmai, ca făcând parte din categoria acelor, cari țin și trebuie să apere prestigiul școlilor de notari și al administrației, să recunoască, că procedura aceasta care a violat cate-

goricele dispozițiuni ale regulamentului, ce a dat ființă acestor școli, a lovit mult prestigiul, școlii și dânsii fiind conștienți de acest beneficiu, motivat de diverse dedesubturi în fiecă speță, ba chiar intervenind pentru a obține o aprobare de cărei netemincie erau conștienți, să nu li se pară necolegial faptul de a se vedea izbiți de intransigența celor în drept în revendicarea vreunui serviciu, căci foarte bine ne-a spus domnul director Dr. Ciupe- că: solidarizarea pentru apărarea intereselor juste însă nu când este vorba de ceva, care ne lovește atât de mult prestigiul, mai ales, că sunt și dintre aceia, cari n'au la bază măcar absolvența liceului, sau a unei alte școli echivalente.

I. B. s. notar.

Politia incendiară.

Sub titlul de mai sus, a apărut lucrarea editată de Dl. Aurel Gh. Oanea, primpretorul plășii Ineu Jud. Arad, care cuprinde un bogat material privitor la prevenirea, stingerea și urmărirea incendiilor.

Prin această lucrare, care conține 400 pagini, autorul tratează cu multă competență problema incendiilor, analizează scăderile organizării actuale și preconizează unele soluțiuni cari, sunt menite de-a contribui într-o largă măsură la salvarea avutului public și privat.

Intr'adevăr, percolul incendiilor produce zilnic atâtea pagube și este una din cele mai grele și mai importante anchete pentru ofițerul de poliție. In cele mai dese cazuri, incendiile au ca mobil: răzbunare, speranța de-a încasa prima de asigurare și pentru a dispăre urmele vre'o unei crime; iar mijloacele întrebuintate, sunt numeroase și foarte greu de cercetat.

Sistemul de organizare preconizat de autor, prin organizarea pompierilor voluntari în fiecare comună rurală, pe județe și pe țară (în societăți, federațiuni județene și o federațiune generală) corespunde în totul progreselor realizate de știință în această direcțiune.

Pompierii, astfel organizați, vor forma o armată disciplinată, cu chemarea de-a lupta pentru salvarea avutului național. O armată patriotică de luptători contra calamităților de tot felul ce-ar pune în primejdie avutul și viața cetățenilor.

Lucrarea Dnui Aurel Gh. Oanea, prin conținutul ei, interesează în-deaproape viața noastră administrativă și polițienească și nu trebuie să lipsească din nicio bibliotecă.

Alexandru I. Movilă, primpretor.

Redactarea contractelor.

În teritoriile alipite, până la Legea advocațională din 1932, orice om știutor de carte putea să redacteze un contract — în afară de cele dotale — fără ca să fie nevoie ca redactorul să-și justifice calitatea pe dânsul.

Prin Legea advocațională acest drept le-a fost dat numai lor, dar în urma cererilor justificate ale așii interesaiilor, monopolul acesta s'a mai lărgit și asupra notarilor cari sunt la îndemâna poporului.

Intrucât Legea prevede, că redactorul contractului trebuie să facă mențiuni în josul lui despre calitatea în care l-a întocmit, fiind valabil numai dacă e întocmit de cei prevăzuți prin Lege, adică avocat și notar. Deci e lucru evident, că legiuitorul restrângând acest drept numai la aceste două categorii — nevorbind de notarii publici — a făcut în același timp din contractul, care până aci era un act bilateral, un alt fel de act în care — în afară de părțile contractante — intră un al treilea element: „redactorul” și deci e natural, ca un contract pentru a fi valabil, trebuie să întrunească și această nouă condițiune.

Am avut ocazia să văd un contract de vânzare cumpărare care a fost redactat de un impiegat comuna, care l-a iscălit nu ca redactor, ci ca martor și a aplicat ștampila Notariatului lângă semnătura sa, iar Notarul prezentându-se la Directorul C. F. și arătându-i lacuna contractului, i-s'a răspuns că nu-l importă semnătura ci e de ajuns, să fie aplicată ștampila Notariatului și contractul e valabil.

Abstrăgând dela constatarea că acest răspuns denotă lipsa Oficiilor Funduare de instrucțiuni

pentru precizarea acestui „redactor” ne surprinde cum un Director de C. F. poate să interpreteze această noțiune în modul cel mai greșit.

În adevăr, întocmirea unui contract nu aparține lucrărilor oficiale, pentru ca să fie întărit cu ștampila, care reprezintă un oficiu și legiuitorul — fără altă posibilitate de interpretare — a acordat acest drept „notarului personal”, ca unuia care în urma pregătirilor sale profesionale este îndrituit a cunoaște condițiunile pe cari trebuie să le îndeplinească un contract.

Rolul ștampilei Notariatului se limitează numai la dovada că respectivul „notar, redactor de contract” este în funcțiune și și-a exercitat dreptul în zona Circumscripției sale.

Nici nu se poate închipui, ca valabilitatea redactării contractului să fie condiționată numai de ștampile care se pot ușor aplica fie de un funcționar înconștient, fie de însuși contractantul, care pentru a se sustrage dela taxele redactării, profitând de un moment prielnic își aplică singur ștampila.

Este neapărată nevoie de iscălitura notarului și pentru a se constata veracitatea ei, ar fi bine dacă oficiile de C. F. ar avea la îndemână un tablou cu iscăliturile proprii ale notarilor cari îi aparțin.

Pentru a pune capăt unor proceduri atât de greșite la aprobarea contractelor, rugăm Ministerul Justiției, să dea instrucțiunile necesare pentru lămurirea acestei chestiuni.

Aurel Cârdu, subnotar.

Jurisprudență.

1. Comisiunea de Apel pentru constatarea naționalității române, după ce a dat o decizie de înscriere în listele de cetățenie română, nu poate reveni asupra ei conform principiilor de drept consacrate prin art. 416 și 425 proc. civ. buc. și prin legea de organizarea judecătorească.

(Cas. I. deciziunea No. 766 din 9. VII. 1934).

2. Legea pentru dobândirea și pierderea naționalității române necuprinzând nici o dispoziție formală cu privire la competența de judecare a cererilor pentru constatarea ulterioară a naționalității celor omiși de-a fi trecuți în listele de naționalitate, instanța de fond poate să interpreteze dispozițiunile legale existente, cum și spiritul și voința legiuitorului și să conchidă, că singura primărie competentă de-a rezolva asemenea cereri este aceea a comunei, unde petițio-

narul locuia la data formării listelor de cetățenie. (Art. 56 și 67 a legii).

(Cas. I. deciziunea No. 847 din 26. IX. 1934).

3. Preaviz pentru scoaterea la pensie nu-i prevăzut de lege.

Nici o lege nu prevede un preaviz de 60 zile, care să se dea funcționarului pentru scoaterea la pensie. (Cas. III. deciziunea No. 1490 din I. X. 1934).

4. Suspendarea funcționarului public fără salariu.

Conform art. 58 din Statutul funcționarilor publici interpretat prin legea din 22 Martie 1933, funcționarii suspendați conform art. 58 din Statut și art. 112 și 113 din regulament în cazul, când în contra lor s'a deschis acțiune publică pe baza ordonanței judecătorești de instanță și pentru faptele prevăzute acolo, n'au drept la salariu pe timpul suspendării.

(Cas. III. deciziunea No. 1317 din 2 Iulie 1934).

Prezidiul Asociației Generale a Notarilor Comunali din România.

COMUNICAT Nr. 22/934.

Tuturor Domnilor Notari din Tară.

La reședință.

Cu onoare vă aducem la cunoștință, că Președintele nostru împreună cu Dl Președinte al Asociației Funcționarilor Adm. din Ardael, Banat: Dl Petru Roșca, s'au prezentat la Dl Ministru Dr. Valer Pop, căruia i-au prezentat câte un Memoriu referitor la încadrarea funcționarilor, cerând, ca să fie invitați și delegații acestor Asociații, cu ocaziunea aceasta.

Dl Ministru a răspuns, că necondiționat se va ține seamă de aceasta și vor fi invitați delegații Asociațiilor.

Memoriul Asociației îl publicăm mai jos.

București, luna Decembrie 1934.

Președinte:

A. COMSIA.

Prezidiul Asociației Generale a Notarilor Comunali
din România.

Sediul Președintelui: J i b o u — Jud. Sălaj.

DOMNULE MINISTRU,

Subsemnatul Președinte al Asociației Generale a Notarilor Comunali din România,

Văzând Decretul Regal Nr. 3029 publicat în M. O. Nr. 262 din 13 Noembrie 1934,

Având în vedere, că funcția de notari nefiind cuprinsă în acest Decret Regal, echivalarea ei urmează a se face potrivit art. 3 și 4 al acestuia,

Având în vedere art. 6 din mai sus menționatul Decret Regal conform căruia prin salariul actual se înțelege salariul ce s'ar cuveni funcționarului pe temeiul gradului și clasei ce are, chiar dacă nu primește efectiv acest salariu,

Având în vedere, că notarii comunali nu primesc de fapt salariile ce de drept li-se cuvine,

Considerând că chestiunea rectificării salariilor notarilor solicitată prin diferite memorii de către organizația profesională a lor încă nu s'a făcut, pentru că notarii comunali să nu fie nedreptățiți și la punerea în aplicare a mai sus menționatului Decret

Regal și pentru a nu fi puși notarii în inferioritate față de funcționarii comunali, cari potrivit art. 2 din Decretul Regal, pot fi încadrați chiar și în gradul de șef de servitiu,

Avem onoare a vă înainta prezentul

MEMORIU,

Cu rugămintea, să binevoiți a lua în considerare la încadrarea notarilor comunali, ce urmează a se face în baza art. 9 și 10 al Decretului Regal.

Notarii comunali au dreptul la salariile arătate în tabloul publicat la pagina Nr. 14 a revistei „Administrația Română” Nr. 3-4, anul 1934, conform dispozițiilor următoare reproduse în această revistă la paginile Nr. 11-17 și anume:

1. Decretul XX al Consiliului Dirigent.
 2. Circulara Ministerului de Interne Directoratul General Cluj, Nr. 8900-1921.
 3. Jurnalele Consiliului de Miniștri Nr. 4362 din 1921 și Nr. 4901-1921.
 4. Circulara subsecretariatului de stat de pe lângă Ministerul de Interne Nr. 15.789-1921.
 5. Circulara Ministerului de Interne Direcțiunea Județeană Nr. 2343-1925.
 6. Circulara Ministerului de Interne Direcțiunea Contabilității Nr. 13773-1925.
 7. Adresa Ministerului de Interne către Ministerul de Finanțe Nr. 11582 din 1936 J.
 8. Deciziile Inaltei Curți de Casație III. Nr. 1369-1926 și Nr. 156-1928.
 9. Adresa Ministerului de Finanțe de către Ministerul de Interne Nr. 265.856-1926.
 10. Tabloul de salarizare despre retribuțiunea notarilor în baza ord. Ministerul de Interne Nr. 9641 J. 1930.
 11. Adresa Ministerului de Finanțe Cassa Generală de Pensii Serv. Contabilității Nr. 19.782 din 928.
- Drepturile notarilor la retribuțiunile cuprinse în tabloul mai sus menționat le-am arătat în mod amănunțit în memoriul nostru înaintat la 8 Februarie 1934, care memoriu este publicat la paginile 9-11 din Revista „Administrația Română” Nr. 3-4/1934 aici anexată.

În baza dispozițiilor legale mai sus arătate combinate cu art. 36 aliniatul 2, art. 42 și 62 din Statutul funcționarilor publici, cu onoare vă rugăm să binevoiți a face încadrarea notarilor comunali pe

baza salariilor cuvenite lor de drept, și cuprinse în tabloul de pe pagina 14 a revistei „Administrația Română” Nr. 3-4. 1934, aici anexată, conform căruia notarii au drept a fi încadrați precum urmează:

1. Notarii licențiați în drept sau diplomați ai școlii de notari:

a) În gradul de subșef de birou, dacă au o vechime în serviciu mai mică decât 12 ani.

b) În gradul de șef de birou, dacă au un stagiu de serviciu de 12-21 ani.

c) În gradul de șef de secție, dacă au un stagiu de serviciu de 21-30 ani.

d) În gradul de șef de serviciu, dacă au un stagiu de 30-35 ani.

Notarii numiți în baza art. 122 din regulamentul pentru aplicarea statutului funcționarilor publici în gradul de impiegat, aplicându-li-se în întregime dispozițiunile aliniatului ultim din sus menționatul articol.

Pentru susținerea cererii noastre invocăm și faptul că, conform bugetului cheltuelilor Ministerului de Interne.

Șeful de secție (Jandarm) are un salariu lunar de 3.400 lei.

Șeful de patrulă (Jandarm) are un salariu lunar de lei 2.950.

Elevul jandarm (sergent instructor, până la 4 ani vechime) are un salariu lunar de lei 2.580.

Iar salariul lunar al camerierilor atât în administrația centrală cât și din cea exterioară variază între lei 2.450 și 2.600, cari toți au o pregătire mult inferioară notarilor reprezentanți ai autorității centrale în comunele rurale.

În fine vă rugăm, Domnule Ministru, ca — pentru a susține drepturilor notarilor și a da informațiile necesare — să binevoiți a admite, că la lucrările de încadrare să poată lua parte și doi delegați ai Asociației Generale a Notarilor Comunali din România.

În speranță, că memoriul nostru vă găsi caventa apreciere, de care nu ne îndoim, vă rugăm, Dl. Ministru, a primi asigurarea deosebitei noastre stime.

București, luna Noembrie 1934.

Președinte,
Alexandru Comșia.

Consilier,
Petre Popovici.

Informațiuni.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cu ocazia anului nou Președintele nostru a felicitat pe Domnul Ministru Iuca, la care a primit următorul răspuns:

„Domnului Alexandru Comșia, notar, Președintele Asociației notarilor, Jibou, județul Sălaj.

Dumneavoastră și tuturor notarilor din Țară urez realizarea tuturor dorințelor și aspirațiilor, anul nou cu bine și sănătate.

Subsecretar de Stat Interne Iuca”

Cu ocaziunea constituirii Filialei Asociației de Timiș-Torontal, noul Președinte Alexandru Lighezan, notar în Ciacova, a trimis Președintelui nostru următoarea telegramă:

„Domnului Alexandru Comșia, Președintele Asociației, Jibou-Sălaj.

Noul birou al Asociației notarilor Timiș-Torontal Vă salută călduros și Vă asigură de devotament și supunere stop Dorește ca conlucrarea în viitor să fie armonioasă și vrednică pentru binele și promovarea intereselor acestui corp stop Vă urăm sărbători vesele.

Notar Alexandru Lighezan, Ciacova Președinte Filialei”.

iar D-lui Petru Popoviciu, notar în Sănnicolaul-mare, membru în Comisiunea de legiferare a Legei administrative, care să află în București a trimis următoarea:

„Domnului Petru Popoviciu, membru în Comisia pentru întocmirea proiectului Legii Administrative, București, Hotel Excelsior.

Gândul nostru e la tine și gura noastră nu găsește cuvinte de mulțumire pentru munca depusă în interesul corpului notarilor. Păstrează interesele noastre și pe mai departe în sufletul tău idealist. Sănătate și spor la muncă.

Lighezan președintele Asociației notarilor Timiș-Torontal”.

la care telegramă i-s'a dat următorul răspuns:

„Domnului Lighezan, președintele notarilor Ciacova

Mulțumim pentru încrederea manifestată Vom continua apărarea intereselor notarilor. Felicităm colegi și pe tine pentru chibzuita alegere rugându-te să contribui prin muncă la prosperarea Asociației, Comșia, Popoviciu”

